

Управління освіти
Департаменту освіти
Полтавської міської ради
Полтавський дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) №72
«Веснянка» Полтавської міської ради Полтавської області

Методичний посібник
«Арт-терапія: чарівні рецепти»
(використання прийомів кольоротерапії, ізотерапії,
казкотерапії, музикотерапії в роботі з дітьми дошкільного віку)

Гальченко О. О.
вихователь

Полтава 2021

«Арт-терапія: чарівні рецепти» (використання прийомів кольоротерапії, ізотерапії, казкотерапії, музикотерапії в роботі з дітьми дошкільного віку).

Гальченко О. О. вихователь,
Полтавський дошкільний навчальний заклад
(ясла-садок)
№72 «Веснянка» Полтавської міської ради –
2021р. 72– с.

Схвалено до друку педагогічною радою
навчального закладу (ясла-садок) «Веснянка»
№72 Полтавської міської ради Полтавської
області від 04 січня 2022р. протокол №3.

Рецензенти:

Васильєва Олена Олександрівна – консультант з питань дошкільної освіти ЦПРПП
Полтавської міської ради

Новохацька Олена Віталіївна - вихователь-методист Полтавського дошкільного
навчального закладу (ясла-садок) №7 «Теремок» Полтавської міської ради
Полтавської області

Посібник містить музично-рухливі, дидактичні ігри та вправи, казки, вірші,
загадки, методичні поради, рекомендації щодо використання
кольоротерапії, ізотерапії, казкотерапії, музикотерапії для емоційно-
позитивного, індивідуально-творчого сприймання дітьми дошкільного віку
навколишнього світу.

Рекомендовано для батьків, педагогів закладів дошкільної освіти.

Полтава 2021

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ПРИЙОМІВ КОЛЬОРТЕРАПІЇ, ІЗОТЕРАПІЇ, КАЗКОТЕРАПІЇ, МУЗИКОТЕРАПІЇ ДЛЯ ЕМОЦІЙНО-ПОЗИТИВНОГО СПРИЙМАННЯ ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ.....	5
1.1. Вплив кольору на психофізіологічний стан людини.....	6
1.2. «Кольорові діти».....	9
1.3. Колір в інтер'єрі дитячої кімнати.....	12
1.4. Кольоротерапія для дітей.....	14
1.5. Кольорова водичка.....	22
1.6. «Казки – невичерпне джерело для розвитку емоцій та уяви для дитини»	23
1.7. Казкотерапія як елемент «кольоротерапії».....	25
1.8. Музикотерапія для дітей дошкільного віку.....	26
РОЗДІЛ 2. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КОЛЬОРТЕРАПІЇ, КАЗКОТЕРАПІЇ ТА МУЗИКОТЕРАПІЇ	
2.1. Кольорове натхнення. Дидактичні ігри.....	31
2.2. Різнокольорові історії.....	36
2.3. Авторські казки.....	45
ВИСНОВКИ.....	54
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	55
ДОДАТКИ.....	57

ВСТУП

Друзі, вітаю з можливістю стати майстром-кухарем на власній художній кухні! Ця книга допоможе вам познайомитися з новими прийомами арт-терапії: кольоротерапії з елементами ізотерапії, казкотерапії, музикотерапії, оволодіти вмінням зняття нервово-психологічних перевантажень у дітей, відновлення позитивно емоційно-енергетичного тону дитини, усвідомлення її почуттів і переживань.

Як свідчить практика сучасного життя дитина весь час знаходиться під впливом різних гаджетів, обсягу небажаної інформації телебачення, інтернету і вулиці, і все це спонукає нас дорослих: батьків і педагогів захистити дітей, допомогти їм зорієнтуватися, навчитися жити в злагоді з оточуючим світом і самим собою, зберігаючи при цьому своє здоров'я (фізичне, психічне).

На мою думку, саме мистецтво допомагає дитині розслабитися, поліпшити настрій, позбутися багатьох комплексів, розібратися у внутрішньому «Я» та знайти гармонію з навколишнім світом.

РОЗДІЛ 1.
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ПРИЙОМІВ
КОЛЬБОРОТЕРАПІЇ, ІЗОТЕРАПІЇ, КАЗКОТЕРАПІЇ, МУЗИКОТЕРАПІЇ
ДЛЯ ЕМОЦІЙНО-ПОЗИТИВНОГО СПРИЙМАННЯ ДІТЬМИ
ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ

Щоб успішно використовувати кольоротерапію у роботі з дошкільниками, необхідно знати, як діє певний колір в цілому на людину. Можна виділити три рівні використання кольоротерапії у роботі з дошкільниками:

- організаційні можливості кольору (освітлення та оформлення інтер'єру приміщення у різнокольоровій гамі);
- діагностичні і педагогічні можливості кольору (діагностика – вплив кольору на психічний стан дитини та навчання і розвиток дитини);
- реабілітаційні можливості кольору (лікування і оздоровлення дитини).

Основне завдання арт-терапії – це збереження здоров'я дитини – фізичного та психологічного.

1.1. Вплив кольорів на психофізіологічний стан людини

Всім давно відомо, що кольори мають просто магічний вплив на емоційний стан та здоров'я людини. Говорячи про психологічний вплив кольору на людину, враховуємо те що, різні суспільства мають різні точки зору. Древні племена розмальовували свої тіла різними кольорами, ці різнокольорові малюнки на тілі визначали їхній соціальний статус у своєму племені. В Стародавній Індії - колір вважався однією із сутностей людини, бо на їхню думку людина – це сплетіння звуків, кольорів, світлових енергетичних потоків.

А у Стародавньому Єгипті навіть існували спеціальні кімнати – кожна мала відповідний колір, в яких жреці лікували людей. Один відомий радянський психолог Олексій Леонтєв, будучи запеклим матеріалістом – проводив наукові дослідження, вивчав можливості тактильного сприйняття кольору. Тож, результати наукових досліджень показали, що людина сприймає колір не тільки очима, а всією поверхнею тіла, заплющивши очі, колір все одно впливатиме на нас через шкіру. Індійські йоги запевняли, що все тіло людини відповідно реагує на колір та світло. У 70-ті роки ХХ ст. чехословацькі вчені отримали сенсаційні результати: виявляється, що для впливу кольору на організм людини не потрібне навіть яскраве світло - у напівтемній кімнаті стіни якої були пофарбовані в певний колір у людини змінювався пульс, ритм дихання та підвищувався тиск [2].

Колір багато може про нас розповісти: який колір переважає у нашому вбранні, яким кольором хочемо себе оточити в інтер'єрі, якого кольору овочі та фрукти у нашому раціоні харчування, яким кольором малюємо та звертаємо найбільше увагу. Вибір кольору залежить від багатьох причин: вік, стать, культурний рівень, освіта, темперамент і характер тощо. Наприклад, чисті яскраві кольори вибирають люди зі здоровою психікою, у тому числі – діти, підлітки [11].

Пропоную розглянути детальніше кожен колір, його психологічний вплив на людину в цілому.

Психологія синього (блакитного) кольору.

Це колір спокою та творчості. Блакитний колір сприяє фізичному та розумовому розслабленню, створює атмосферу безпеки та довіри.

Психологи рекомендують блакитний колір людям, які потребують почуття безпеки. Блакитний колір сприяє дружньому спілкуванню, гармонії з оточуючими і собою, вірність, схильність

до переживань та роздумів. Синій колір допомагає знизити температуру, діє на підвищення імунітету, знижує артеріальний тиск та має антисептичні властивості [8].

Синій колір найбільше підходить флегматичному темпераменту.

Психологія жовтого кольору.

Це колір радості та оптимізму. Він символізує рух вперед, організує та покращує пам'ять, викликає приємні відчуття, збільшує концентрацію уваги, звільняє людину від негативу, стимулює відмінну інтуїцію.

Вибір жовтого означає: підвищення пізнавального інтересу та самоорганізації, прагнення бути більш відкритими, незалежними та комунікабельними.

Жовтий колір – символ сонця і тепла, довго зберігається у нашій пам'яті, але потрібно бути обережним, тому що він у комплексі з іншими відтінками може викликати протилежні емоції [12].

Психологія помаранчевого кольору.

Цей колір викликає позитивні емоції, зміцнює самооцінку, завжди має позитивний вплив, відмінний антидепресант, піднімає настрій, його вважають кольором добра.

Вибір помаранчевого означає: емоційну активність, позитивну впевненість у собі, готовність до змін, відкритість у стосунках.

Якщо ви засумували, то потрібно додати помаранчевого кольору в своє життя і радісні хвилинки повернуться. Помаранчевий колір сприяє загальному зміцненню організму, нормалізує роботу ендокринної та нервової системи.

Психологія червоного кольору.

Червоний колір - колір вогню, життя, крові, енергії, активності, боротьби, волі – з одного боку, та агресії, гніву – з іншого боку.

Перевага червоного кольору означає: лідерство, прагнення до успіху, віра у власні сили та здібності, упевненість у завтрашньому дні, відчуття безпеки.

У кольоротерапії - цей колір використовують для відновлення життєвої сили та енергії під час хвороби.

Психологія зеленого кольору.

Зелений колір – це колір життя, молодості, гармонії, спокою, рівноваги. Він єднає нас з природою та один з одним.

Перевага зеленого означає: почуття власної гідності, стійкість до стресів, природність, справедливість, воля та наполегливість.

Зелений колір допоможе позбутися: відчуття байдужості до всього що нас оточує, відсутність душевної рівноваги, підвищену дратівливість, погане самопочуття. Цей колір підвищує енергію і сприяє розслабленню, допомагає боротися з порушеннями сну та прискорює лікувальний процес. Приміщення в зелених кольорах допомагають відчувати себе комфортно, тепло та затишно.

Психологія фіолетового кольору.

Фіолетовий колір – колір свободи та незалежності, незвичайного інтелекту, символізує мудрість та містику.

Цей колір сприяє натхненню та творчості. Фіолетовий – це результат злиття синього і червоного кольорів, тому енергія та сила поєдналася із спокоем та гармонією. У кольоротерапії він має заспокійливий та зміцнювальний вплив. Надмірний вплив фіолетового кольору знижує нервову систему і може викликати апатію.

Психологія чорного кольору.

Чорний колір повний загадок і таємниць: викликає відчуття захищеності, комфорту, таємничості, асоціюється з тишею та нескінченністю. З іншої сторони – це колір агресії, протесту та негативу.

Віддавати перевагу чорному означає: відсутність чогось дуже важливого у житті, неприйняття інших, замкнутість та нервозність

Чорний колір сприяє: умінню терпіти труднощі, вмінню обмежувати власні вимоги, готовність до компромісу, спокою, дисциплінованості, витривалості та стійкості.

1.2. «Кольорові діти»

Якими кольорами малює ваша дитина?

(кольорова діагностика; цікава інформація при роботі з батьками)

Якщо ми звернемо увагу і подивимося, якими олівцями та фарбами в основному користуються діти, ми дізнаємося набагато більше про їхній характер, уподобання та мрії. Кожний колір по своєму розкриває характер дитини, допомагає краще зрозуміти себе та навколишній світ, відчутти, допомогти у подоланні життєвих труднощів, стати їй другом і провідником у такому великому світі під назвою – «життя». Саме тому проводиться кольорова діагностика.

Вважаю корисним, проводити кольорову діагностику в дитячому садочку протягом тижня, спостерігати за дитиною, і в той же самий час запропонувати батькам дитини провести кольорову діагностику вдома, а потім порівняти малюнки та їх кольорову гаму, і зробити відповідні висновки щодо емоційного стану дитини [6]. Можна створити – пам'ятки: «Кольорові діти» та поділитися цією інформацією з батьками. Ці пам'ятки допоможуть батькам краще зрозуміти свою дитину, налагодити спілкування зі своєю дитиною і внести деякі корективи у взаємовідносинах.

«Жовті діти»

«Жовта» дитина – більшість шукають себе у творчості, мрійник, фантазер, казкар та жартівник вільний у спілкуванні. «Жовті» діти люблять грати наодинці, люблять абстрактні іграшки: камінчики, гілочки, ганчірочки, кубики, які вони оживляють силою уяви [5]. Ставши дорослими, такі малюки будуть віддавати перевагу різноманітній, цікавій роботі. «Жовті» діти завжди будуть у щось вірити, на щось сподіватися, прагнути жити майбутнім. Але у «жовтих» дітей розвиваються і негативні риси – безвідповідальність, непрактичність, прагнення уникнути ухвалення рішень.

«Помаранчеві діти»

«Помаранчеві» діти – бешкетують, веселяться, капризують, галасують без всякої на те причини, вони легко збудливі, так само, як «червоні» та «жовті». Тому дуже необхідно направляти цих дітей, зацікавлювати їх, завжди бути прикладом для них у різних сферах діяльності.

«Фіолетові діти»

«Фіолетові» діти дуже вразливі та особливо чутливі, збудливі. Більше за інших дітей вони потребують підтримки та заохочення. Фіолетовий колір

навіює ознаки ночі, таємниці, містику та фантазії. «Фіолетові» діти живуть багатим внутрішнім світом і відрізняються своїм артистизмом. Фіолетовий колір означає ніжність, відчуття самотності та загадковості.

«Червоні діти»

«Червоні» діти: гіперактивні, дуже відкриті, активні, енергійні. Червоний колір - колір крові, серця, життя, здоров'я, енергії, сили, влади. Батькам з «червоними» дітьми доводиться дуже важко, тому що вони жваві, непосидючі, ламають іграшки, зухвалі. Коли вони виростають, то прагнуть бути успішними, досягати високих результатів, щоб заслужити похвалу та визнання.

«Синьо-зелені діти»

«Синьо-зелені» діти мають дуже серйозний та принциповий характер, завжди уважні та самокритичні. Не випадково «синьо-зеленими» часто бувають державні службовці, адміністратори. Синьо-зелений кольори асоціюються з водою, снігом, льодом, егоїзмом та гордістю. Надмірна опіка та надмірна турбота дуже зашкодять «синьо-зеленим» дітям, тому потрібно давати їм більше свободи, підтримувати та заохочувати.

«Сині діти»

«Сині» діти по характеру дуже спокійні, врівноважені та люблять все робити повільно, навіть думають також повільно. «Сині» діти дуже дружелюбні і вміють по справжньому дружити. Вони повна протилежність «червоним» дітям, тому що на відміну від «червоних» дітей, вважають за краще віддавати.

«Зелені діти»

«Зелені» діти - дуже чутливі і потребують захищеності та надійності. Материнська любов і увага – це те, що найбільше потребують «зелені» діти. Потрібно «зелену» дитину творчо виховувати, розвивати інтерес до різних видів мистецтва, це зробить її сильнішою та впевненою людиною і вона не боїтиметься різних життєвих змін.

"Коричневі діти"

«Коричневі» діти мають дуже слабе здоров'я, страждають від сімейних конфліктів, зміни життєвих обставин.

«Коричневі» діти «створюють та живуть» у власному внутрішньому світі. Цей маленький світ - надійний і закритий, створює відчуття безпеки та комфорту.

«Чорні діти»

«Чорний» колір - протипоказаний дітям, символізує загрозу, повідомляє про замкнутий внутрішній світ дитини. Діти дуже рідко віддають йому перевагу, але якщо дитину весь час цікавить лише чорний колір - це говорить про стрес, який оселився у душі дитини. Чим більше чорний колір подобається дитині, тим сильніша загроза, тим драматичніший стан. Тому необхідно терміново звернутися за допомогою до психолога і розібратися у причині стресу.

«Сірі діти»

«Сірий» колір - означає втому. «Сірі» діти дуже тихі, сором'язливі, несміливі, стримані, спокійні, іншими словами - замкнуті.

Сірий колір – як і чорний, теж протипоказаний дітям. Він означає рутину, безпросвітність, відторгнення, бідність. Коли дитина зосталася на одинці зі своїми проблемами чи з нею не хочуть спілкуватися інші діти, саме тоді вона не бачить різнокольорові барви світу і зосереджується на сірому. Тому необхідно терміново звернутися за допомогою до психолога і розібрати у причині такої поведінки і допомогти дитині.

«Рожеві діти»

«Рожеві» діти – це діти дуже ніжні, слабкі та боязкі. Вони дуже залежать від оточуючих та потребують постійної підтримки і уваги від дорослих. Коли рожевий колір обирає хлопчик, то цей колір робить його сильнішим, мужнім. А коли, дівчинка, то «рожевий» колір робить її ще більш сентиментальною, ніжною, слабкою - «принцесою із казки».

1.3. Колір в інтер'єрі дитячої кімнати

(рекомендації батькам)

Колір в інтер'єрі дитячої кімнати відіграє важливу роль у формуванні світогляду та формуванні уявлення про навколишній світ дитини. Тому при оформленні дитячої кімнати слід пам'ятати, що певний колір в інтер'єрі дитячої може сильно емоційно вплинути на дитину.

Давайте розглянемо, як кольори в інтер'єрі дитячої кімнати можуть впливати на емоційний стан дитини:

- **«Червоний»** Коли діти малорухливі та схильні до меланхолії, тому червоний колір буде найбільше сприяти активності і підбадьорювати їх. Використання червоного яскравого кольору має бути помірним, його потрібно змішувати з іншими спокійними пастельними кольорами, щоб надмірна перевага червоних кольорів не зашкодила дитині, не заважала відпочинку і не викликала агресію і не погіршувала самопочуття.
- **«Помаранчевий»** Помаранчевий колір завжди мотивує дітей до активних дій. Він позитивно позначається на творчості, активності і сприяє гармонійному розвитку дитини, її гарному настрою, апетиту та травленню. Помаранчевий колір має позитивний вплив на імунну систему дитини, саме тому у багатьох дитячих лікарнях стіни пофарбовані саме в цей колір.
- **«Жовтий»** Всі відтінки жовтого кольору позитивно впливають на дітей та позначаються на їх розумовій та творчій діяльності, підвищують їх настрій та розвивають інтуїцію. Але надлишок жовтого кольору може зіпсувати зір дитини, тому що очі швидко втомлюються, дитина відчуває слабкість та перевтому, саме тому потрібно уникати його у великих кількостях.
- **«Зелений»** Зелений колір має заспокійливий ефект, допомагає зняти втому, подолати стрес, а також контролювати емоції дитини. Зелений колір найбільше підходить гіперактивним або агресивним дітям. Він допомагає заспокоїтися і розслабитися, уявити себе на природі в повній гармонії з нею. Але велика кількість зеленого в кімнаті сприяє появі у дитини поганого самопочуття, а за деякими припущеннями – самозакоханості [9; 10].
- **«Синій»** Синій колір – колір неба, моря, океану. Коли дитина дивиться на синій колір, то відчуває спокій, радість, безпечність, силу, здоров'я. Всі відтінки синього здатні налаштувати на спокійний лад, знімати м'язове перенапруження, ефективно боротися з безсонням. Синій колір стимулює

дитину до пізнання нової цікавої інформації, розвиває її фантазію, творчість. Але потрібно бути обережним і не перестаратися з кольором, адже у великих кількостях він може викликати нудьгу, депресію, а також знизити апетит і життєвий тонус.

- **«Фіолетовий»** Фіолетовий колір допомагає дитині розвивати фантазію, уяву, мислення і пам'ять та допомагає налаштуватися на сон, знімає втому і розслабляє. Але в дитячій кімнаті не варто зловживати фіолетовим кольором, так як він здатний розсіювати увагу і викликати почуття самотності.
- **«Рожевий»** Для облаштування кімнати для дівчаток використовують найчастіше рожевий колір. Рожеві кольори завжди заспокоюють, знімають емоційну напругу, підвищують настрій дитини. У кімнаті такого кольору, дівчинка завжди буде почувати себе справжньою «принцесою», це допоможе їй підвищити самооцінку та впевненість у собі. Саме том, психологи рекомендують додати до рожевого ще інші кольори, щоб був гарний контраст.
- **«Білий»** Білий колір в інтер'єрі дитячої кімнати – універсальний вибір для багатьох батьків, якщо хочуть, щоб їхні діти росли активними, розумними і добрими. Але з цим кольором потрібно бути обережним, щоб дитяча не стала занадто - білою. Краще вибрати тепліші кольори – бежевий, кремовий та інші, або розбавити білу кімнату яскравішими кольорами, щоб дитина почувалася захищеною і в безпеці.
- **«Сірий»** Якщо дитина неспокійна, світлі відтінки сірого навколо неї допоможуть відновити стан рівноваги [24]. Світло-сірий відтінок ідеально підходить для дітей, які погано сплять або надмірно активні протягом дня. Оформляючи кімнату в сірих відтінках, не забувайте про гарячі і яскраві інші кольори. Слід уникати темно-сірого, який вносить у життя дитини меланхолію та смуток [20].

Отже, робимо висновок, що кольори для оформлення «дитячої кімнати» вдома потрібно підбирати, враховуючи деякі фактори: характерні особливості у характері дитини, вподобання дитини щодо кольору та спільне рішення родини. Прочитавши безліч інформації, особисто я вважаю, що «зелений» колір в інтер'єрі дитячої кімнати, а також «персиковий» та інші «пастельні» тони вважаються оптимальними для нормального розвитку дитини. Ці тони створюють атмосферу спокою і комфорту, не дратують дитину і дарують дитині відчуття захищеності та спокою.

1.4.Кольоротерапія для дітей

Розвиток колірного сприйняття у дитячому віці

У численних дослідженнях встановлено, що дитина до 2,5-3 років сприймає лише ахроматичні чорно-білі кольори. З трьох до чотирьох вона починає сприймати кольори першої колірної осі – синього і жовтого – а після чотирьох дуже швидко починає розпізнавати кольори другої колірної осі – червоного і зеленого [21]. Діти від шести років можуть освоїти всю колірну палітру. Цікаво, що любов до квітів у більшості дітей в ранньому дитинстві (4-5 років) змінюється саме по колірному колу, майже всі люблять червоний, приблизно у 7-8 років улюбленим стає жовтий, трохи пізніше – зелений, а близько 10 років, часто перевага віддається блакитному.

Японські вчителі спеціально аналізують дитячі малюнки, щоб визначити відсутні кольори. Вони вважають, що порушення колірного сприйняття говорять про дисгармонію у психіці, але якщо налагодити правильне сприйняття кольору, то відновлюється і гармонія психічного життя маленької людини. Тому з дитиною працюють і намагаються нормалізувати колірне сприйняття за допомогою різних методів [13].

На Заході відсутність кольору на малюнку дитини вважають не патологією, а проявом творчої індивідуальності, а тому сприйняття кольору не коригується. Завдяки такій простій методиці, впливу певного кольору на дитину, можна досягти значних результатів проти профілактики апатії, дратівливості, надмірної активності і навіть зародження агресивності дитини. Кольоротерапія для дітей передбачає спочатку визначення улюбленого кольору кожної дитини, а потім заповнення цим кольором якомога більше простору навколо дитини. Перш за все, давайте розберемо, що означає та чи інша перевага у кольорі дитини.

Зазвичай діти називають улюблені кольори червоним, зеленим або жовтим – це говорить про те, що дитина розвивається нормально, цікавиться всім новим, яскравим і незвичайним, динамічна і не припиняє вивчати світ ні на хвилину. Але бажаний колір, білий або чорний, може означати, що дитина трохи замкнена і влаштовує себе комфортно сама. Кольоротерапія для дітей якраз і спрямована на те, щоб повернути дитину в щасливий світ дитинства і радості. Дивлячись на сині або фіолетові кольори допоможе заспокоїти дитину і позбавить її від страху і розгубленості [15].

Рекомендується застосувати дитині зелену фарбу, якщо вона перевтомлена або знаходиться на межі нервового зриву. Однак якщо дитина занадто вороже ставиться до цього кольору, наполягати не потрібно - надмірний зелений колір може призвести до депресії і викликати головний біль [17].

Жовтий і оранжевий кольори використовуються, коли дитина чимось схвильована і не може заспокоїтися. Ці кольори ідеально підходять для того, щоб викликати посмішку на обличчях дітей.

З дітьми можна працювати як в групах, так і індивідуально. Групові та індивідуальні заняття відрізняються як за цілями роботи, так і за підходом та методом роботи.

У практиці найбільше використовують одну із видів арт-терапії – **ізотерапію (малювання)**. А малювання – найпопулярніший метод хромотерапії (кольоротерапії). Саме малювання, дозволяє дітям самовиразитися і пізнати себе і навколишній світ, стабілізувати свій душевний стан та емоції.

Ознайомлення дітей із кольором на заняттях із малювання:

- познайомити дітей з різноманітними кольорами у навколишньому світі;
- дати інформацію про основні і змішані кольори;
- навчити дітей відчувати характер кожного кольору;
- вчити визначати зв'язок між кольором і настроєм, смаком, запахом, звуками;
- учити дітей знаходити предмети певного кольору у навколишньому світі;
- виховувати естетичний смак.

Заняття з малювання відкривають для дитини цілий світ з різноманітними кольорами, захоплюють таємницею народження кольору, викликають естетичну насолоду. В кожному кольорі дитина бачить справжню життєву настрій. Тому в малюнках діти використовують колір який їм найбільше подобається, який вона вважає красивим, добрим і навпаки. Вибраним кольором дитина виражає своє ставлення до оточуючого світу:

- під час спілкування з фарбою не треба підганяти дітей, вони повинні розглянути, побачити яскравість, відчути настрій, тепло або холод, пофантазувати про запах, смак, звук у спогадах. Щоб якнайбільше відчути колір, вихователь пропонує дитині – перетворитися в колір (показати його настрій і розсміятися голосно, як червона ягідка, лагідно посміхнутися жовтим сонечком, засумувати блакитним небом і заспокоїтись зеленою

травичкою). Здатність дитини відчувати глибоко колір допоможе їй зрозуміти навколишній світ, відчувати гармонію природи і милуватися її красою [20-22];

- світ малювання безмежний, як і дитяча фантазія, тому не завжди потрібно буквально підходити до читання малюнків. Наприклад, чорні та сірі не обов'язково є меланхолійними та негативними. Дитина експериментує і шукає застосування для чорного та сірого кольору. Спостерігаючи за тим, як малює дитина, можна багато чого дізнатися про неї, допомогти їй подолати негативні емоції, заспокоїтися, втамувати свій гнів та злість. Тоді дитина зможе уникнути покарань, слів і образливих вчинків. Спільне заняття з дитиною може стати унікальним приводом, який спонукає задуматися про малюнок, дізнатися, що турбує дитину, а особливо, як їй допомогти. Якщо уважно спостерігати за дитиною, то можна попередити проблему заздалегідь, при необхідності звернутися до фахівця, подивитися, чи не змінилися кардинально кольори, якими малює дитина. Щоб з малюнків читати і дізнаватися більше нового про дитину, потрібно правильно організувати творчий процес та зацікавити маленького художника.

При знайомстві зі змішаними кольорами – використовуються **імпровізовані казки та фантастичні історії:**

- зацікавити дітей художнім матеріалом, об'єктом і процесом малювання;
- оживити навколишній світ і допомогти дітям глибоко відчувати і пізнати його предмети і явища;
- розвивати емоційну чуйність, образне мислення і уяву;
- розвивати виразність мовлення.

Наприклад, утворюючи змішані фарби (оранжеву, зелену, фіолетову), вихователь розповідає казку, в якій демонструє зустріч двох основних фарб. У казковій розповіді можуть брати участь і діти – імпровізувати разом з вихователем, і тим самим брати участь у народженні нового кольору:

«Побачила сяюча сонячна жовта фарба вологі сумні очі синьої фарби калюжки і здивувалась: «Чому ти сумуєш?, торкнулася до неї своїми сонячними долонями і синя фарба посміхнулася – зеленим кольором – так народилася зелена фарба» [20-24];

Дитина від природи здатна вдихати життя в предмети і явища оточуючого світу. І щоб вона не втратила цю здатність, необхідно розвивати її уяву і захочувати до фантазування. Коли оживають речі, вони складають навколо себе дійсну казку. Побачити сумний папір, веселий пензлик, замріяну фарбу – може лише людина, здатна до великого мистецтва фантазування. Але роль вихователя не обмежується вдячним спогляданням.

Запитання допоможуть направити фантазії дитини у необхідне русло:

– Чому сумує ялинка? Про що шепоче опале листя? Що бачить у сні зайчик?

– Чому синичка повеселішала? Про що мріє сніговик? Що хоче змінити чарівна паличка? і т.д. - такі запитання можуть викликати у дітей дійсний політ фантазії, але щоб він здійснився, дитину не повинні стримувати ніякі обмеження, ніякі зразки, коли дитина відчуває, що її імпровізована казка цікава і бажана для оточуючих, вона відчуває насолоду від процесу фантазування. Щоб допомогти дитині увійти в казковий образ, вихователь використовує елемент психогімнастики на заняттях, вчить передавати ознаки, особливості образу діями, рухами, емоціями, мімікою. Наприклад: * Я – сонце; * Я - дощ; * Я – хмаринка; * Я - метелик і т. д..

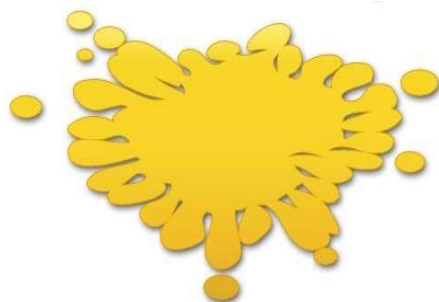
Основна діяльність дитини – гра. У грі дитина здатна перетворитись в будь-який персонаж казки і відобразити його характерні особливості. Наприклад, проводячи заняття з малювання за темою «Сонечко яскраве», можна запропонувати дітям вправу «Я-сонце». Показати, що перетворитися в сонечко легко, тому що у людини є руки - схожі на сонячні промінці. Потрібно тільки підняти руки угору і привітатися з сонцем, сонячні промінці торкаються долонею і перетворюють руки в тепле проміння. Під час вправи вихователь розповідає дітям про сонце, як про живу істоту: «Вночі сонце спить, ранком прокидається, вмивається і розчісує свої промені». Ця інформація допомагає дітям встановити зв'язок між великим світилом і собою. Бо все те, що робить сонце - вміє робити і дитина. Це відкриття допоможе дитині відчути свою єдність з природою. Під час вправи діти знайомляться з особливостями об'єкта: сонце – велика куля, у нього багато промінців довгих і тоненьких, воно жовтого кольору, воно тепле і гаряче. Дитина руками малює у повітрі велике коло навколо себе і готує руку до малювання на папері. Психогімнастику найкраще супроводжувати музичними творами видатних композиторів та записами звуків живої природи.

«Кольорове шоу»

(при знайомстві з різними кольорами діти відшукують асоціації – відповіді):

«Жовтий колір»

- Діти, які враження, образи, асоціації у вас виникають тоді, коли ви пригадуєте жовтий колір, або дивитесь на жовтий колір ?
- Що нагадує вам цей колір ? (Сонечко, літо, пісок, сонях, жовте курча, лимон...)
- А чи є щось спільне в цих образах? (від них віє теплом та спокоєм).

Діти розглядають сюжетні картинки і розповідають за

ними:

- сонечко яскраво сяє та гріє, особливо влітку, несе тепло та радість;
- жовтий соняшник тягне свою кругленьку голівку до свого жовтого брата сонечка;
- жовті курчатка, як маленькі жовтенькі клубочки котяться за своєю мамою квочкою, тому що потребують її тепла та любові.

Тому, про жовтий колір можна сказати, що це колір сонця, а сонце – джерело тепла. Жовтий колір - легкий, як пушок, сяючий, як зірка, підбадьорливий, ніби літній дощик і зігріваючий, ніби любе сонечко. Він символізує світло, життя, радість. Кімнати, приміщення, стіни які пофарбовані в жовті кольори, сприяють доброму настрою, заспокоюють.

Люди, які віддають перевагу жовтому кольору – товариські, цікаві, сміливі, інтелігентні, щедрі, постійно прагнуть щастя. Своїм «вогнем» вони діляться з іншими, саме тому оточуючі ставляться до них із симпатією і повагою.

«Червоний колір»

Діти, які образи навіває червоний колір ? (суниця, вишні, помідор, вогонь, кров, блискавка...).

- Діти, що ви відчуваєте дивлячись на червоний колір? (тепло вогню, смачний десерт з полуницею, духмяний запах червоної троянди, легку червону повітряну кульку ...)

Вогонь – це велика сила, яка зносить все на своєму шляху. Отже, червоний колір і символізує вогонь, боротьбу, любов, пристрасть, гнів, велику силу. Червоний - це палаючий колір. Дослідження показали, що він підвищує температуру тіла людини, дратує, збуджує. Якщо людина вибирає червоний колір, то це означає, що вона любить керувати, бути першою. «Червона людина» - вольова, владна, активна людина, яка прагне лідерства у житті.

«Жовто-гарячий колір»

Діти, які спогади до вас приходять тоді, коли ви бачите жовтогарячий колір? (золота тепла осінь, смачний і солодкий апельсин, вітамінна морква, пухнасте хутро білочки і лисички...)

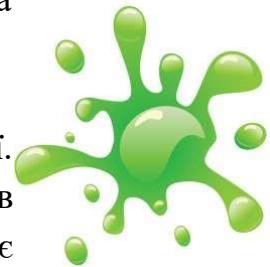
Жовтогарячий колір – це поєднання червоних і жовтих променів, його називають – помаранчевим. Він оживляє емоції, створює добре самопочуття, радість. Символізує теплоту і процвітання, енергію, радість, зрілість. Це улюблений колір людей, які мають розвинену інтуїцію, схильні до мрії.

«Зелений колір»

Діти, як ви гадаєте, чи багато речей зеленого кольору нас оточує? Які асоціації у вас виникають тоді, коли ви згадуєте зелений колір? (зелена травичка, листочки, дерева, зелене латаття, довгоочікувана весна, зелена жабка...)

- Так, це колір природи, спокою, молодості, безпеки і надії. Зелений створює враження затишку, нагадує про вплив природи на людину. Це найспокійніший колір, він не має навіть призвуку смутку, тільки радість та позитивні емоції.

Зелений колір створює враження задоволення собою. Тому кімнати для відпочинку доцільно фарбувати в зеленуватий колір. Ті, хто ставить цей колір на перше місце, в більшості своїй прямолінійні люди, які безкомпромісно намагаються досягти виконання власних рішень. Якщо темно зелений колір забарвлює ваш характер, то, без сумніву, ви забезпечили своїх близьких почуттям безпеки.

«Блакитний колір»

Спостерігаючи за літнім, чистим небом, ми ловимо хмаринки і мріємо полинати у їхню безмежність. Та раптом хмаринки розвіються і перед нами просторе блакитне небо. Воно манить нас у безкінечність. А які ж почуття у нас викликає блакитний колір? (безмежність Всесвіту, тіні на снігу, чисте повітря, глибоке море, легку повітряну кульку, волошку у зеленій траві, маленький струмочок...)

«Блакитний» - колір мрії, романтичності, сну, а також почуття безпеки і материнства. Це заспокоюючий колір, символізує потяг до рівноваги. Ті, хто ставить блакитний колір на перше місце, у хвилину невдач легко впадає в смуток.

«Синій колір»

- Діти, коли я говорю - синій), які враження, емоції у вас виникають? (море, небо, космос, квіти, сливи...)

Море, космос, небо - величезні простори, які затягають людину (коли дивишся на небо, море - завжди хочеться пірнути у їхню безмежність, відчутти смак простору, всемогутності, всесильності). Тому синій колір – це нескінченність космосу, сум, холодність, вірність, серйозність. Цей колір спокою і холоду кличе в нескінченність, пробуджує потяг до чистоти, його часто пов'язують з духовним піднесенням людини.

Люди, які віддають перевагу синьому кольору, скромні, їм треба часто відпочивати, вкрай їм важливе почуття доброзичливості оточуючих.

«Фіолетовий колір»

Діти, які образи у вас виникають, коли на думку приходить фіолетовий колір? (виноград, сливи, фіалки, захід сонця, баклажани...). Цей колір поєднує в собі два абсолютно протилежні кольори: червоний - символ життєвої сили та синій - символ ніжної відданості та вірності. Пригадайте або придумайте казку, як утворився фіолетовий колір.

- Всі, хто любить фіолетовий колір піддаються впливу інших людей.

Найчастіше вони створюють навколо себе атмосферу гармонії і злагоди.

«Коричневий колір»

Коричневий колір – колір землі.

Це символ безпроблемної і безконфліктної приємної атмосфери. Як улюблений колір, він означає сильну потребу у відпочинку і розслабленні.

Діти, які предмети, що вас оточують, мають коричневий колір? (стіл, дерево, комахи, земля, ведмідь, горіх, шоколадні цукерки...). Уявіть себе у незвичайному місці, а саме у «шоколадному королівстві» - ваші дії (діти фантазують, вигадують власні цікаві історії, але герої історій повинні бути коричневого кольору).

«Білий колір»

Діти, що нагадує вам білий колір? (квіти, сніг, сніжинки, пух, морозиво, наречена...)

Це колір чистоти та світла. «Білий» легкий, свіжий, прохолодний, сліпучий, чудовий, блискучий. Це синтез всіх кольорів, тому він є ідеальним кольором, «Кольором мрії». Пропоную подорожувати на білій хмаринці та відгадувати загадки.

В білому кольорі закладений багатогранний зміст, оскільки він одночасно передає блиск світла та холод криги. Цей колір подобається всім.

«Чорний колір»

Діти, з чим асоціюється чорний колір? (темрява, нічне небо, земля, фарба, ластівка, грак, хмара дощова...)

- Чи лякає вас чорний колір? Чому?

Він схожий на темну ніч, але вночі на чорному небі так гарно яскраво сяють зорі та місяць. Якби нічне небо було білим – то ми б не побачили такої краси.

- Тому чи варто боятися чорного кольору? (роздуми дітей).

- Можливо, якщо чорного забагато – то це не дуже добре, а сумно.

Вважаю, що у поєднанні з іншими кольорами, чорний колір ще більше підкреслює красу інших яскравих кольорів.

1.5. «Кольорова водичка»

Колір може бути лікарем і антидепресантом, вітаміном для здоров'я та гарного настрою, для заряду енергією і позитивом [18]! Ввести колір до свого організму можна декількома способами:

1. одягнути одяг відповідного кольору;
2. використати в їжу продукти відповідного кольору (овочі, фрукти);
3. пити воду (соки, молоко) – заряджені відповідним кольором;
4. виконувати вправи психогімнастики (проговорюючи відповідний колір);

Найкраще свої цілющі властивості для організму дитини – може донести заряджена відповідним кольором вода. Вода зберігає і сприймає інформацію кольору, а потім передає її організму. Як же можна заряджати воду? А дуже просто і корисно всім це знати:

- можна взяти прозорі склянки і налити в них води (молока чи соку), потім їх поставити на відповідного кольору клаптик тканини (паперу, картону, клейонки) чи серветку (скатертину) – і виставляють на сонячний світ – так вода заряджається сонячною енергією і кольором;
- можна взяти ємкість із кольорового скла (склянки відповідного кольору), налити в них рідину і теж поставити на сонячний світ;
- вода (молоко, сік) вбирає інформацію про колір і сонячну енергію 5-10 хв.;
- в цей саме час, можна разом з дітьми почитати (розповісти) – віршики (загадки) про відповідний колір, тим самим зарядити рідину позитивною енергією слова;

Наприклад, червона вода – дає заряд енергії та тепла; зелена вода – гармонію і сили; синя чи фіолетова вода – заспокоює, освіжає; жовта чи помаранчева вода – знімає втому, приносить радість [25].

Кольори впливають на душу дитини, викликають почуття і думки, які заспокоюють або хвилюють, наводять сум або приваблюють своєю чарівністю та енергетикою, тому необхідно використовувати лікувальний вплив кольору на здоров'я людини в цілому [22]. Застосування різних форм і художніх методів дозволяє змінити напружений психоемоційний стан дитини, створити позитивну мотивацію до художньої діяльності, подолати комунікативні бар'єри, розвинути творчі ініціативи, розширити кругозір, створити емоційно-сприятливу атмосферу, що сприяє «виникненню» радісних та позитивних емоцій, залишаючи в пам'яті радісні переживання [23].

У зв'язку з цим ми, вихователі, продовжуємо детальне вивчення і розвиток кольоротерапії. Я вважаю, що ця тема, безсумнівно, має практичну актуальність в наш час. (див. Додаток №1, №2, №3).

1.6. «Казки – невичерпне джерело для розвитку емоцій та уяви для дитини»

Казка входить у життя дитини з раннього дитинства, супроводжує її, і залишається з нею на все життя. З казки починається пізнання світу літератури, світу людських стосунків і світу, який його оточує в цілому.

Казка, її композиція, яскраве протиставлення добра і зла, фантастичні та визначені образи за своєю моральною сутністю, виразна мова, динаміка подій, особливі причинно-наслідкові зв'язки та зрозумілі явища для дитини дошкільного віку – все це робить казку особливо цікавою та захоплюючою для дітей [10].

Казка – невичерпане джерело для розвитку емоцій та уяви дитини, що знайомить її з духовними багатствами, які накопичило людство. Казки змушують дітей хвилюватися, співчувати героям та подіям. Однак хвилювання, співчуття та радість дитини повинні бути спрямовані саме на цих персонажів та події, які відбуваються у казці. Казки особливо заохочують активність дитини, їх захоплюють фантастичні події, інколи дітям важко залишатися в ролі слухача, саме тому вони хочуть діяти, активно допомагати героям казки, хочуть змінити її кінець. Казки для дітей мають велике значення, особливо для розвитку уяви та творчого мислення. Ось чому, прочитавши казку, так важливо поговорити зі своєю дитиною, обмінятися враженнями, витлумачити щось незрозуміле або можливо, прочитати чи запам'ятати щось і відтворити прочитане різними методами та техніками, щоб допомогти досягти бажаного результату. Таким чином, діти розвивають творче мислення [16].

Казка – це активна робота, яка охоплює всі сфери духовного життя дитини, її розум, емоції, уяву та волю. Діти у своїй душі розуміють, що персонажі казок вигадані, але носії добра і зла викликають схвалення чи осуд у душі дитини по справжньому. Завдяки казці дитина сприймає світ не лише розумом, а й почуттями.

«Розкажіть дітям казку»

Всі батьки знають, що читати і розповідати дитині казки необхідно. Але чи всі знають, чому це потрібно? Не всі батьки знають відповідь на це питання, у одних батьків не вистачає часу на казки, а інші вважають, що в наш час немає часу на казки, тому що потрібно навчити дитину виживати в цьому жорсткому світі [10]. Іншими словами, багато хто вважає, що казки створюють навколо

дитини своєрідну «вуаль з рожевого туману», віддаляючи її від реальності. Але це не так. І саме час дізнатися, чому казки треба розповідати дитині.

У казках зашифровано найважливіше загальнолюдське знання. Крім того, ці знання охоплюють усі сфери життя людини:

- сфера людських взаємин;
- інструменти подолання труднощів і вирішення конфліктів;
- сценарії «боротьби зі злом» зовнішнього та внутрішнього;
- рекомендації щодо подолання стресу;
- типологія дітей та можливості впливу;
- духовний розвиток дитини.

Коли дитина слухає, придумує та обговорює казку, вона розвиває уяву та творчі здібності, необхідні для успішного існування.

Функції казок.

Казка в житті дитини виконує три функції: діагностичну, лікувальну (корегуючу) і прогностичну.

Діагностична функція - передбачає визначення існуючих життєвих сценаріїв і стратегій поведінки дитини.

Терапевтична функція – це розповідь, завдяки якій відбуваються фактично позитивні зміни у стані та поведінці дитини. Корегувальні казки використовуються для того, щоб допомогти дитині побачити й виконати власні старі дії, які, можливо, руйнують її психіку та здоров'я, а також самостійно моделювати нові, найкращі для неї, через певний період часу, гармонізуючи свої зусилля в розвитку.

Таким чином, казка має давнє коріння в історії та культурі людства. У його змовах зазвичай збирається вся мудрість і досвід певного народу, в міфах чи притчах можна побачити не тільки вирішення проблеми, а й подолання.

Найважливіші методи діагностики з казкою, що використовуються в роботі вихователя:

- ми розповідаємо казку і слідкуємо за реакцією дитини; за рахунок багатьох повторів, необхідно «занурити» дитину у світ казки;
- спостерігаємо, як дитина реагує на дії певних героїв, щоб розпізнати цінності, її страхи;
- слідкуємо за мімікою та рухами дитини; також потрібно звернути увагу на жарти і сміх, тривогу, моменти, які викликають особливий інтерес, і в той же час навпаки не привертають уваги, на особисту реакцію дитини, тобто емоцій, які проявляються;
- ми можемо попросити дітей розповісти свою історію або улюблену казку; або вигадати і розповісти історію, казку.

1.7. «Казкотерапія» - як елемент «кольоротерапії»

«Казкотерапія» – спосіб роботи з казкою, яка дає можливість дитині свою мрію зробити дійсністю, дозволяє дитині вступити у боротьбу зі своїми страхами і вийти з неї переможцем, а також надає дитині почуття впевненості і захищеності. Вивчаючи з дітьми кольори, вихователь використовує елементи «казкотерапії» – «Кольорові історії» тут стануть в нагоді:

- для кожного із семи кольорів спектра створено казки, в яких цей колір згадується дуже багато разів;
- колорит кожної казки можна не лише почути, а й побачити;
- казки пишуться відповідно до особливостей сприйняття дітей, тому слухання казок навіть без ілюстрацій зазвичай викликає в їхній уяві необхідні кольорові образи;
- під час прослуховування «кольорових казок» стануть в нагоді малюнки: якщо дитина зацікавилася казкою, вона може послухати її, незважаючи на ілюстрацію, якщо дитина погано сприймає на слух, спочатку покажіть картинки, запитайте про їх колір, попросіть знайти в кімнаті предмети такого ж кольору тощо;
- адже не тільки колір, а й сама казка має значний психологічний ефект, адже казка – це відображення мрій, своєрідний план дій на майбутнє.

Казка пропонує чудову спільну мову для дорослого, тому що мова казки природно зближує їх. Казки активізують емоційну та інтелектуальну сферу: дитяча фантазія, допомагає звернутися до свого внутрішнього, ідеального світу, усвідомити свої почуття, емоційний стан. Вихователь повинен створити ситуацію, коли дитина могла б взяти участь у казці, проявити самостійність та творчість. Діти люблять слухати дивовижні казки та історії, розширювати свої знання та кругозір, та показувати, що, крім реальності, існує чарівний світ казок та перемог.

Любов до казок і щаслива здатність вірити їм – повинні залишатися з дітьми на довгі роки, насправді і назавжди!

Я створила разом з батьками дітей моєї групи – добірку «кольорових казок», які ви зможете прочитати у практичному підрозділі.

1.8. Музикотерапія для дітей дошкільного віку

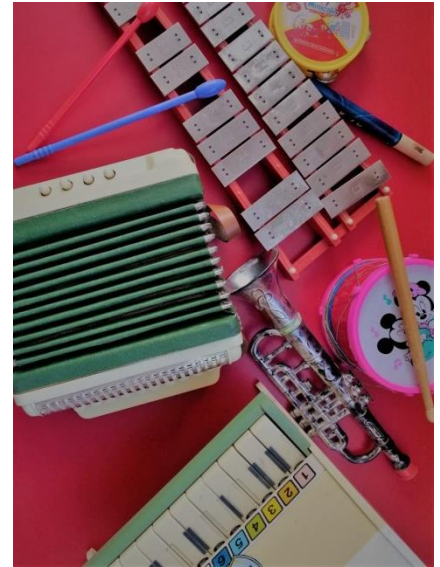
Важко переоцінити вплив музики на людину. Музика - живе, невичерпне джерело натхнення. Вона може бути веселою, а може викликати сильні емоції, стимулювати роздуми, відкривати невідомий світ фантазій. Метод музикотерапії виділяють з ряду інших терапевтичних методів, як невичерпне джерело можливостей впливу музики на внутрішній світ дитини.

Чому музика так глибоко торкається глибин наших різноманітних особистостей? Відповідь відшукали в минулому - коли ми ще були в утробі матері і відчували музику серцебиття матері, музику її тіла, музику її дихання та її голосу. Саме так, мудра природа готує дитину ще в утробі матері сприймати навколишній світ.

Дослідження показали, що музика стимулює обмін речовин, збільшує або зменшує енергію м'язів, змінює дихання, змінює кров'яний тиск, забезпечує фізичну основу для емоцій [7]. Щоб допомогти дітям збагатити свої знання про навколишній світ, пробудити любов до музики та навчити їх слухати і розуміти музичні твори - використовують музикотерапію. Для позитивного впливу музикотерапії на розвиток і виховання дітей, необхідно враховувати вікові особливості дітей.

У музичній освіті є багато можливостей для повноцінного розвитку дітей. Формуванню основних морально-естетичних якостей сприяє емоційна сила музики та зміст пісень, які діти чують і виконують самі.

Заняття музикотерапією допомагають: заспокоїти гіперактивну та агресивну дитину, а також активізувати дитину, невпевнену в собі, сором'язливу та боязку. Ще ці заняття дуже корисні при набутті кращої концентрації уваги, уміння підкорятись певним правилам і чекати своєї черги. Музикотерапія відіграє важливу роль, яка стимулює розвиток дитини, допомагає формувати особистість і лікувати її дисфункції; розвиває пам'ять і спостережливість.

Головна мета музикально-терапевтичної діяльності дітей дошкільного віку:

- загальний розвиток;
- покращення моторики;
- стимуляція та розвиток пізнавальної діяльності, розвиток почуттів, уваги та пам'яті;
- стимулююча дія на естетичний розвиток;
- творчий та емоційний розвиток, який при поєднанні музики, пластики та поезії дозволяє повною мірою використовувати потенціал дошкільнят;
- природні потреби дітей у навчальних розвагах;
- активні заняття музикою, співом, грою на музичних інструментах;
- надання можливості для вільного самовираження, власної вербальної, рухової, вокальної та емоційної експресії;
- знання емоційної напруги;
- підвищення віри у власні можливості та самооцінки;
- розблокування почуттів і розкриття емоцій чи напруги;
- розрядка, ліквідація різних негативних емоцій і розвиток позитивних емоцій;
- заспокоєння, розслаблення, стан відпочинку або, навпаки, активації;
- допомога у позбавленні від стресу;
- ліквідація агресії.

Всі знають, що музика сприймається не тільки за допомогою органів слуху, а організмом в цілому. Саме тому, елементи музичного твору, які чує дитина, а саме ритм, динаміку, гармонію, штрихи, забарвлення звуку чи мелодії, резонують по всьому тілу, мозку й серцю. активізує працю нервової системи дитини, інтенсифікує діяльність головного мозку, гармонізує психічну діяльність, стимулює фізичний і психічний розвиток. Емоції дитини, що супроводжують її спілкування з музикою, не тільки є інтелектуальними емоціями, а й безпосередньо впливають і приводять у рух весь організм.

Існують різні види занять музикотерапією, які можна використовувати в дитячому садку, а також під час гри з дітьми. Ось деякі з них:

- психогімнастичні вправи (мімічні й пантомімічні етюди з ілюстрацією пісні за допомогою звуконаслідування та імітаційних жестів, що відображають її текст);
- речові ігри та інсценізації (для цього розподіляють різні ролі, пов'язані зі змістом пісні, використовуючи іграшки, ляльок, маріонетки й т. ін.);
- артикуляційна гімнастика за допомогою слів пісні;
- слухові вправи (розвивають чутливість до тону, ритму, мелодії, темпу

- мови) – аудіювання, імітація та повторення звуків, розпізнавання звуків;
- музично-ритмічні вправи та танцювальні імпровізації (досягнення відповідності рухів з ритмом музики, а також відтворення ритму конкретної пісні чи рядка за допомогою простих елементів, таких як притоптування або ляскання в долоні);
 - з'єднання музики з малюнком і дрібною моторикою (діти малюють те, що уявляють собі під час прослуховування композиції, а малюкам пропонуються тематичні розмальовки);
 - пасивна музикотерапія – післяобідній відпочинок під релаксаційну музику із м'яким, приглушеним, басовим звучанням.

Рекомендації від нашого керівника музичного до практичного застосування (на заняттях та різних видах діяльності):

1.Релаксація (розслаблення):

1. Ж. МАСНЕ, «Роздум».
2. І. ШТРАУС, «Повільний вальс».
3. Ф. ШУБЕРТ, «Вечірня серенада».
4. А. ВІВАЛЬДІ, Концерт для флейти з оркестром № 4.
5. Ж. МАСНЕ, «Елегія».
6. Е. ГРІГ, «Колискова».
7. П. ЧАЙКОВСЬКИЙ, «Пісня без слів».
8. П. ЧАЙКОВСЬКИЙ, «Пори року», «Баркарола».

2. Напрямок: заспокійлива:

1. Л. БЕТХОВЕН, «Елізі».
2. Л. БЕТХОВЕН, Прелюдія № 5.
3. Т. АЛЬБІНОНІ, Адажіо.
4. П.МАСКАНІ, Опера «Сільська честь», Intermezzo.
5. Ф.ШОПЕН, Ноктюрн оп. 9 № 1, сі-бемоль мінор.
6. Ф.ШУБЕРТ, Серенада «Лебедина пісня».
7. С.РАХМАНІНОВ, Рапсодія на тему Паганіні.
8. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, «Пори року», «Зоряна ніч».
9. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, «Пори року», «Осіньна пісня».
- 10.М.ЛИСЕНКО, Елегія № 3, оп. 41.
- 11.М.ЛИСЕНКО, «Елегія».

3.Напрямок: стимуляція позитивного настрою:

1. В.МОЦАРТ, Опера «Чарівна флейта», увертюра.
2. В.МОЦАРТ, Опера «Весілля Фігаро», увертюра.
3. В.МОЦАРТ, Маленька нічна серенада (Allegro).

4. С.ПРОКОФ'ЄВ, Балет «Ромео і Джульєтта», «Ранок».
5. Е.ГРІГ, Сюїта «Пер Гюнт», «Ранок».
6. Д.РОССІНІ, Опера «Севільський цирюльник», увертюра.
7. А.РУБІНШТЕЙН, Мелодія.
8. Й.ШТРАУС, Віденський вальс.
9. Ж.БІЗЕ-Р.ЩЕДРІН, Сюїта «Кармен», Увертюра.
10. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Дитячий альбом, «Вальс».
11. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Балет «Лускунчик», увертюра.
12. М.ГЛІНКА, Опера «Руслан і Людмила», увертюра.

4. Напрямок: стимуляція емоційно-образних уявлень:

1. К.ДЕБЮСІ, П'єса «Золоті рибки».
2. К.ДЕБЮСІ, Прелюдія № 8 «Дівчина з волоссям кольору льону».
3. Ж.РАМО, «Перегомін птахів».
4. Ф.ШУБЕРТ, «Бджілка».
5. Ф.ШОПЕН, Прелюдія № 1, «Крапля дощу».
6. Ш.СЕН-САНС, Зоологічна фантазія «Карнавал тварин», «Лебідь».
7. А.ВІВАЛЬДІ, Пори року, I частина «Весна».
8. Е.ГРІГ, Сюїта «Пер Гюнт», «В печері гірського короля».
9. Е.ГРІГ, Сюїта «Пер Гюнт», «Пісня Сольвейг».
10. М.МУСОРГСКИЙ, Малюнки з виставки, «Балет пташенят».
11. М.МУСОРГСКИЙ, Малюнки з виставки, «Богатирські ворота».
12. М.МУСОРГСКИЙ, Малюнки з виставки, «Старий замок».
13. М.МУСОРГСКИЙ, Малюнки з виставки, «Баба-Яга».
14. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Балет «Лускунчик», «Chinese Dance».
15. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Дитячий альбом, «Гра в конячки».
16. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Дитячий альбом, «Баба-Яга».
17. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Дитячий альбом, «Пісня жайворона».
18. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Балет «Спляча красуня», вальс.
19. П.ЧАЙКОВСЬКИЙ, Балет «Лебедине озеро», «Танець маленьких лебедів».
20. Г.СВІРІДОВ, Музична ілюстрація «Метелиця», «Весна та Осінь».
21. М.РИМСЬКИЙ-КОРСАКОВ, Опера «Казка про царя Салтана», «Політ джмеля».
22. М.РИМСЬКИЙ-КОРСАКОВ, Сюїта «Шехеразада» (Lento adagio).
23. А.ЛЯДОВ, Картинка до російської народної казки «Баба-Яга».
24. В.КОСЕНКО, «Дощик».

5. Напрямок: стимуляція мовленнєвої активності:

1. В.МОЦАРТ, Рондо «Турецький марш».
2. В.МОЦАРТ, Симфонія № 36, IV частина (Presto).
3. Й.БАХ, Прелюдія і фуга № 2, до мінор.
4. Й.БАХ, Прелюдія і фуга № 6, ре мінор.

5. Л. ДАКЕН, «Зозуля». 77
6. Д. РОССІНІ, «Гроза».
7. Д. РОССІНІ, Опера «Сорока-крадійка», увертюра.
8. Ф. ШОПЕН, Етюд № 13, ля-бемоль мажор (Allegro sostenuto).
9. П. ЧАЙКОВСЬКИЙ, Пори року, «Тройка».
10. П. ЧАЙКОВСЬКИЙ, «Італійське капричіо».
11. М. РИМСЬКИЙ-КОРСАКОВ, Сюїта «Шехеразада», «Свято в Багдаді».
12. М. ЛИСЕНКО, «Молитва за Україну».
13. М. ЛЕОНТОВИЧ, «Щедрик».
14. С. ЛЮДКЕВИЧ, «Гагілка».
15. Українська народна пісня, «Вийди, вийди, сонечко» (обр. Л. Ревуцький).
16. Українська народна пісня, «Зайчику, зайчику» (обр. Я. Степовий).
17. Українська народна пісня, «Мак» (обр. Я. Степовий).
18. Українська народна пісня, «Комарик».

6. Напрямок: закладення основ національної свідомості :

1. М. БЕРЕЗОВСЬКИЙ, Молитва «Отче наш».
2. М. ЛИСЕНКО, «Пісня без слів».
3. М. ЛИСЕНКО, Вальс.
4. Д. БОРТНЯНСЬКИЙ, Квінтет, до мажор (Allegretto).
5. С. ГУЛАК-АРТЕМОВСЬКИЙ, Ліричний танок.
6. М. КОЛЕССА, «Гуцульський прелюд».
7. М. КОЛЕССА, Коломийка.
8. Віночок українських мелодій на старосвітській бандурі.
9. Д. БОРТНЯНСЬКИЙ, Марш.
10. Д. БОРТНЯНСЬКИЙ, Клавірна соната, до мажор, I частина.
11. Л. РЕВУЦЬКИЙ, Симфонія.
12. С. ЛЮДКЕВИЧ, Українська баркарола.
13. К. МЯСКОВ, Концертний етюд.
14. К. МЯСКОВ, Фантазія для бандури с оркестром. 78
15. І. БЛИК, Пісня «Рушничок».
16. Н. Май, Пісня «Дощик».
17. Пісня «Сонячний зайчик».
18. А. ГРОСУ, Пісня «Рідна матуся».
19. Ж. БОЛТОВ, О. КИРИЛЮК, Пісня «Батьківщина».
20. М. ВЕРБИЦЬКИЙ, Гімн України.

Робимо висновок, що музика діє на дитину комплексно: розвиває творчі здібності, естетику та культуру поведінки, допомагає будувати довірливі відносини між собою і допомагає заводити нових друзів; допомагає дитині відчувати красу і силу впливу музики на особистість.

РОЗДІЛ 2. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КОЛЬОРОТЕРАПІЇ, КАЗКОТЕРАПІЇ ТА МУЗИКОТЕРАПІЇ

2.1. Кольорове натхнення. Дидактичні ігри

Дидактична гра «Різнокольорові кульки»

Мета: формувати у дітей уявлення про колір; вчити дітей поєднувати предмети за кольором, та шляхом добору, знаходити відповідний колір.

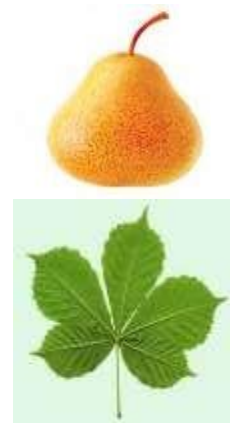
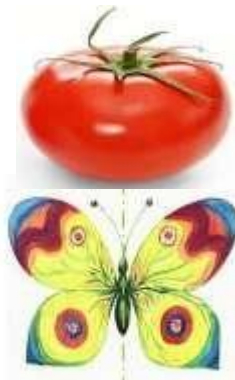
Розвиток гри: кольорові нитки малюються на аркуші паперу, окремо вирізаються різнокольорові кульки; завдання – необхідно «прив'язати» повітряні кульки до ниток і правильно підібрати їх за кольором.

Дидактична гра «Впізнай і домалюй»

Мета: тренувати дітей у розвитку уваги, розвивати почуття симетрії; виявити рівень знань у виборі кольору предмета та його подальшого відтінку.

Розвиток гри: на половині аркуша намальована половина предмета (квітка, хатинка, сонечко, ялинка, яблучко...), на другій половині малюнок необхідно домалювати предмет відповідними фарбами.

Дидактична гра «Знайди помилку»

Мета: вчити дітей у композиції малюнка помічати помилку, порушення цілісної колірної гами.

Розвиток гри: у композицію зображення вводиться світлий колір, або навпаки темний колір, в залежності від композиції (накладається картинка, що порушує цілісну композицію – наприклад, зимова композиція і на неї покладена картинка – зображення яскравої квіточки). Діти мають знайти помилку, визначити колірну гаму та пояснити, чому вона стала зайвою.

Дидактична гра «Домалюй візерунок»

Мета: тренувати дітей у розвитку уваги та пам'яті, розвивати почуття симетрії, колірне сприйняття.

Розвиток гри: початок малюється на аркуші паперу вихователем, а діти повинні пофантазувати та ще більше розширити малюнок на весь аркуш, підбираючи по сюжету відповідні кольори.

Дидактична гра «Відгадай і відшукай»

Мета: вчити відгадувати загадки про кольори та вміння відшукувати їх, тобто формувати асоціативно-образне мислення, пам'ять, концентрацію уваги.

Розвиток гри: дітям роздають картинки із зображеними предметами різного кольору, вихователь загадує загадки, а діти визначають відповідні картинки і називають кольори, та асоціації які вони викликають.

Дидактична гра «Знайди друзів художника»

Мета: виявити рівень знань дітей у виборі кольору, що відповідає кольору предмета; завершити кольоровий малюнок; утворення «складених» кольорів.

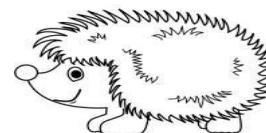
Розвиток гри: вихователь в ролі «художника» вибирає на свій смак фарбу і починає малювати на мольберті, в цей час діти визначають колір і починають відшукувати незакінчені малюнки де зображені – «друзі» відповідного кольору, і домальовують їх; ускладнення: якщо потрібний для малюнка «змішаний» колір, наприклад, помаранчевий, то діти змішують фарби (жовту та червону) і утворюють саме цей колір.

Дидактична гра «Бігун по стежці»

Мета: виявити рівень сприйняття та визначення предмета за його частинами, щоб мати можливість завершити малюнок; розвивати творчу уяву та пам'ять.

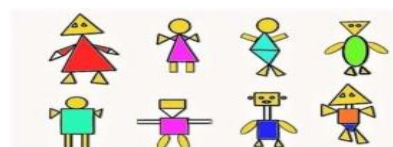
Розвиток гри: на аркуші паперу частково намальовані об'єкти (кролик, їжачок, мишка...); вихователь читає загадку або віршик – діти знаходять відповідний об'єкт і домальовують відсутні частини та розфарбовують, підбираючи правильно кольори.

Дидактична гра «Оживи героя»

Мета: закріпити з дітьми геометричні фігури та асоціації з ними; тренувати дітей у розвитку творчої уяви, мислення; закріпити техніку малювання кольоровими олівцями.

Розвиток гри: вихователь роздає дітям аркуші, де намальовані геометричні фігури різних розмірів; діти називають геометричну фігуру, фантазують, уявляють на що або на кого вона схожа і домальовують – оживляють геометричну фігуру.

Дидактична гра «Сервіруємо стіл до свята»

Мета: розвивати пізнавальні процеси такі як увага, уява, вміння підбирати відтінки до основних кольорів, добирати гарне поєднання кольорів.

Розвиток гри: перед дітьми лежать паперові скатертини, вирізані різних кольорів (червоний, жовтий, синій, зелений) та вирізаний посуд 4-5 відтінків для кожного кольору. Діти повинні правильно підібрати посуд до скатертини відповідного кольору та відтінку, так щоб колір гармоніював між собою.

Дидактична гра «Створи пейзаж»

Мета: продовжувати знайомити дітей з творами живопису – пейзажем; з особливостями створення пейзажу – спонукати дітей до власного пошуку оригінальних ідей, заохочувати їхню самостійність, фантазію, застосовуючи власний життєвий досвід при створенні пейзажу із вирізаних з кольорового паперу силуетів дерев, кущів, квітів.

Розвиток гри: вихователь роздає дітям конверти які містять силуети дерев, рослин у різні пори року; діти мають створити з них гарний пейзаж за своїм бажанням та фантазією.

Дидактична гра «Маленькі експерти»

Мета: закріпити вміння дітей розрізняти жанри та стилі живопису (пейзаж, натюрморт, портрет) за їх ознаками; розвивати уяву, фантазію та пам'ять.

Розвиток гри: діти мають конверти з малюнком, розрізаним на кілька частин. Дітям необхідно перетворити картину в єдине ціле та визначити стиль (жанр) малювання.

Дидактична гра «Мій власний натюрморт»

Мета: продовжувати знайомити з одним із жанрів живопису – натюрмортом; розвивати у дітей композиційні вміння, відчуття кольору, здатність на основі власного досвіду самим створювати натюрморт; розвивати естетичні здібності та вміння помічати красу.

Розвиток гри: вихователь роздає дітям конверти з вирізаними із кольорового паперу – фруктами, які діти використовують під час створення свого власного «натюрморту».

Навчальна гра «Веселка»

Мета: закріпити знання про основні кольори веселки та навчитися створювати веселку з узгодженими кольорами.

Розвиток гри: діти поділяються на групи за кількістю кольорів веселки. Спочатку діти грають під музичний супровід у гру: одна дитина з кожної групи тримає у руках стрічку одного з кольорів веселки – всі інші діти під музику дощу – бігати урозтіч, стрибають як крапельки дощу, змінюється музика «сходить сонце» – діти збігаються у свої групи, тримаються за стрічку і утворюють Веселку; потім сідають і малюють Веселку на папері.

Дидактична гра «Різнокольоровий світ»

Мета: спонукати дітей запам'ятовувати запропонований колір і спробувати знайти асоціації (назвати предмети, які саме мають цей колір); описати ці предмети; вчити називати відтінки основних кольорів та їх утворення – способом змішування фарб.

Розвиток гри: вихователь читає дітям казку або вірш в якому багато разів згадується один і той же самий колір; діти визначають саме цей колір, називають його і відшуковують асоціації – називають відповідні предмети; потім діти пригадують відтінки відповідного кольору; по бажанню малюють відповідним кольором та утворюють відтінки.

2.2. Різнокольорові історії

Оксанчин чудовий сон

Одного разу, маленька рудоволоса, Оксанка сиділа в своїй спальні і грала в цікаву гру.

Вона взяла різнокольорові трубочки зі свого уявного замку і назвала їх. Дівчинка не помітила, як заснула. І коли сон повністю охопив її, почалося найцікавіше... Вона потрапила в країну чудес. Дівчинка йшла вулицями і була здивована. Праворуч був помаранчевий будинок із світло-блакитними зірками. З іншого боку був довгий будинок у формі поїзда, пофарбований у світлу веселку. На клумбах росли квіти: білі та червоні троянди, півонії в ніжно - рожевих тонах, братки, які грали різнокольоровими променями сонця. І всі ці квіти пахнуть неймовірно свіжо. Дерева вкрилися світло-зеленим листям. Птахи зачаровували і радували своєю піснею.

- Яке це диво – вигукнула Кіра.

Але раптом хтось накричав на неї. Вона обернулася й побачила дивного чоловічка, який був такий яскравий, що засліпив її жовтим світлом сонця. Дівчинка посміхнулася і подумала: «Який чудовий світ!»

Підійшовши, чоловічок простяг руку попрощатися, а коли дівчинка попрощалася, то побачила, що у нього замість пальців є пухнасті пензлики.

- Мене звати Пензлик, – сказав маленький чоловічок.

«А я Оксанка», – відповіла дівчина. Оксанка довго вагалася, перш ніж запитати у цікавого чоловічка, де вона. Але Пензлик, який побачив здивоване обличчя дівчинки, сказав: «Ви перебуваєте в найкрасивішому місці, яким правлять король Гуаш і королева Акварелей. Кольори, які живуть у цьому королівстві, прикрашають його яскравими фарбами. Кожен колір має певну можливість прикрасити все. «Якщо ти хочеш побачити все, я тобі покажу. Іди за мною», – сказав Пензлик.

Йдучи, чоловічок розповідав Оксанці незвичайні історії. Він виявився цікавим оповідачем. Від нього дівчинка дізналася, що сьогодні буде кольоровий турнір, де найкращі кольори змагатимуться один з одним. Переможець цього турніру розфарбує царство фарб наступної весни. Турнір відбудеться на Ромашковому полі. Також щороку на конкурс приходять темні кольори. І кожен раз вони борються за перемогу, сподіваючись заволодіти королівством і кинути його в темряву. Їх веде королева – Чорна хмара.

- «Я дуже хочу побачити цей турнір. Зрештою, від того, хто виграє турнір, залежить колір королівства навесні» - сказала Оксанка.

- «Тоді ми їдемо швидше, тому що, щоб потрапити на Ромашкове поле, нам ще

потрібно перетнути Темне озеро», – сказав Пензлик дівчинці, і вони почали йти швидше дивовижними вулицями королівства.

- «Ви бачите, що цього року королівство пофарбоване у кольори веселки», – сказав Пензлик.

По дорозі до озера вони натрапили на старий будинок, який, порівняно з іншими будинками, виглядав сірим і темним.

І раптом Пензлик запросив Оксанку пофарбувати будинок. Оксанка дуже зраділа, але не знала з чого почати і попросила допомоги у Пензлика.

Пензлик запропонував дівчині намалювати тонкі промінчики сонця, і подарував їй пензлик і гарну фарбу. Він намалював велике коло як сонце, очі, ніс та посмішку. А Оксанка старанно розфарбовувала.

- «Будинок зараз схожий на сонце», – вигукнула Оксанка. Потім вони знову вирушили до темного озера.

- Чому озеро називають - Темним? – запитала Оксанка.

- «Це було дуже давно, колись озеро було небесно-блакитним і там були незвичайні риби різних кольорів, але одного разу все закінчилося...

- Темні кольори на чолі з чорною королевою на ім'я Чорна хмара зачарували озеро. А нам треба переплисти Темне озеро» – розповів Пензлик.

Перепливши озеро, Оксанка і Пензлик побачили, що на Ромашковому полі вже зібралися всі мешканці королівства, а король Гуаш і королева Акварель привітали гостей.

Турнір пройшов у яскравих, теплих тонах. У турнірі також брали участь кольори від королеви Чорної хмари - чорний та сірий колір.

І ось так розпочався турнір!

Це було захоплююче видовище. Кольорам необхідно намалювати картини. Пензлик теж брав участь у турнірі. Він яскравими фарбами намалював сяючу веселку, сонце, квіти і Темну королеву хмар – темну ніч. «Пензлик виграв турнір», – вигукнула Оксанка. У цей момент вона прокинулася. Тонкі промені світла падали крізь її вікно, а надворі була сонячна весна з теплими фарбами.

Пригода зеленого кольору

Квіти жили в чарівному місті кольорів: червоного, оранжевого, жовтого та зеленого. Вони жили дуже дружнім життям: ходили і грали разом. Птахи співали для них пісні. І все було добре, поки не зник зелений колір. Квіти розпочали пошуки, і згодом побачили ворону, а вона їм розповіла, що зелений колір відвезли у сусіднє містечко під назвою - «Зима».

Тоді квіти кинулися на допомогу і полетіли на чарівному килимі, щоб врятувати свого зеленого друга.

У зимовому місті було дуже холодно. Це було царство снігу. Від холоду навіть подих перехопив. Але зелений колір був дуже милим і теплим, м'якими долонями почав торкатися блакитного снігу. Тому на заметах з'являлися плями. Незабаром прийшли кольорові друзі і вирішили допомогти зеленому кольору, адже вони теж були теплих кольорів. Всі квіти зацвіли, стали яскравими, ошатними, красивими. Жовтий, помаранчевий, червоний! Прийшла весна, а за нею літо. Кольори добре спрацювали! Друзі повернулися до свого фантастичного кольорового міста.

Історія ВЕСЕЛКИ

Одного літнього дня Оксанка йшла вулицею і побачила, що раптом стемніло, вітер сильний, багато хмар насувається, сонце зникає і почався дощ.

Як цікаво, подумала Оксанка, чому йде дощ? Мабуть, тому, що сірі хмари затулили сонце!

Як тільки вона подумала про це, її зачепила маленька краплинка.

Привіт! Мене звати Краплинка. Давай будемо друзями! Я спустилася з цієї сірої хмари!

- Залиш мене у спокої! – відповіла Оксанка – скажи, чому йде дощ?

- Іде дощ, тому що хмари, які ми бачимо на небі, зроблені з води, і ця вода падає на землю у вигляді маленьких крапель! Але я хочу показати дещо інше, ще цікавіше!

У цей момент дощ припинився, зійшло сонце і на небі з'явилася веселка різних кольорів. Вона була дуже гарна і сяяла різними кольорами.

- Це диво! – закричала Оксанка – Що це?

- Це ВЕСЕЛКА!
 - Чи можна придивитися ближче? – запитала Оксанка.
 - Звичайно, я туди відведу! – відповіла Краплинка і підхопила Оксанку. Через деякий час Оксанка і Краплинка опинилися на вершині Веселки. Вона була дивовижною. Вона мала сім кольорів, один яскравіший за інший! Звісно, Оксанка хотіла дізнатися, як називаються яскраві кольори, де намальовані райдужні смуги.
 - Це червоний, – сказала Краплинка, – цим кольором пофарбовано багато предметів. Найсмачнішими є полуниця, малина, вишня, помідори, яблука. Ще є різні квіти, метелики, навіть червоні банти у волоссі дівчаток!
 - Це помаранчевий. Застрибни на нього, – вела далі Краплинка. Це колір абрикосів, моркви, апельсинів, гарбуза, навіть веснянки на носиках і обличчях дітей!
 - Цей колір жовтий. Особливості сонця, зірок, метеликів і квітів, лимонів, бананів, динь і навіть курей, піску і соняшника!
- Зроби ще один крок, і ти опинишся у зеленій смузі: кольору лісів, полів, весняного листя, трави, ще огірків, капусти і кабачків, агрусу і кавуна.
- Наступний колір – блакитний. Це колір неба, волошок і незабудок.
 - Синій – колір океану і морів, річок і озер, неба і хмаринок,
 - І останній колір – фіолетовий. Кольори – фіалки, ожини, сливи, агрусу, баклажану.
- Шкода, що всі кольорові смужки веселки зникають – засмутилася Оксанка.
- Не хвилюйся! – Краплинка швидко заспокоїла – адже все навколо таке різнобарвне і видно частинку веселки, а іноді й саму веселку! А тепер я маю спостерігати за хмарою, бувай!
- «Дякую, Краплинка! Я буду чекати на тебе і обов’язково запам’ятаю всі кольори такої яскравої та цікавої ВЕСЕЛКИ! – крикнула Оксанка.

Барвисті казки

Дівчина Оксанка одягла яскравий плащ і вийшла. Була осінь, але день був сонячний і ясний, над синім небом плавала біла хмара. Трава була ще зелена, але листя на деревах вже було червоним і жовтим. На коліях були сині калюжі. Помаранчеве кленове листя плавало у калюжі, яке приніс вітер. По дорозі росли фіолетові айстри. Вони хитали головами вітру. Раптом на небі з’являється веселка. Вона була яскрава та барвиста, Оксанка хотіла згадати, з яких кольорів зроблена веселка, але вона розтанула, як тільки з’явилася.

Дівчина дуже хвилювалася, але в цю мить біля її ніг почала ворухитися трава і біля її ніг з’явилися крихітні чоловічки. Вона подивилася на їхні

капельюшки: червоні, помаранчеві, жовті, зелені, сині, блакитні, фіолетові – і відразу згадала кольори веселки. Вона засміялася і подивилася на блакитне небо. А коли вона опустила голову, чоловічки в яскравих капелюхах вже розбіглися в різні боки. Дівчина помахала їм, пішла додому й намалювала букет різнокольорових квітів.

«Різнокольорова казка»

Дівчина одягла яскравий плащ і вийшла. Була осінь, але день був сонячний і ясний, над синім небом плила біла хмара. Трава була ще зелена, але листя на деревах вже було червоним і жовтим. На коліях були сині калюжі. Помаранчеве кленове листя плавало у калюжі, і несподівано його підхопив і поніс вітер. По дорозі росли фіолетові айстри. Вони хитали головами на вітрі. Раптом на небі з'являється веселка. Вона була яскрава та барвиста, дівчинка хотіла згадати, з яких кольорів зроблена веселка, але вона розтанула, як тільки з'явилася.

Дівчинка дуже хвилювалася, але в цю мить біля її ніг почала ворухитися трава й оточувати крихітні карлики. Вона подивилася на їхні капелюшки: червоні, помаранчеві, жовті, зелені, сині, блакитні, фіолетові – і відразу згадала кольори веселки. Вона засміялася і подивилася на блакитне небо.

А коли вона опустила голову, гноми в яскравих капелюхах уже розбіглися в різні боки. Дівчинка помахала їм, пішла додому й намалювала букет різнокольорових квітів.

Жовта казка

Одного разу дівчинка пішла на галявину шукати квіти. Сонце було жовтим, радісним, теплим. Подекуди з-під землі вилізла травичка, але квітів все одно не було. Тоді дівчинка подивилася і сказала:

– Сонечко, сонечко, вже весна, я вдягаю жовте пальто і жовту шапочку, чому немає жодної квітки?

– Зараз будуть, – відповіло сонечко і разом із промінням кинуло на сонячну купину жменю жовтих квітів. Пелюстки цих квітів піднялися, мов жовті промені.

– Знаєш, як вони називаються? – запитала дівчинка сонечко.

– Знаю, – відповіла дівчинка. Мати-й-мачуха! Це перші весняні квіти, у них навіть листя немає. На галявині видно тільки самі квіти.

– Ці квіти злі? – запитала дівчинка. – У казках усі мачухи злі.

– Ні, – відповіло сонечко, – мати-й-мачуха – добра квітка. Просто листя у неї таке: один бік теплий, м'який, як мамині руки. А інший – холодний і світлий, як мачуха із злих казок, – сказала дівчинка.

Сонце засміялося і кинуло на галявину ще одну жменю жовтих квітів.

«Зелена казка»

Цього разу дівчинка одягла зелену сукню із зеленою кишенею і вийшла в ліс. А в лісі все зеленіло й зеленіло. І дерева були зелені, і кущі, навіть вода в ставочку була зеленою.

Дівчинці дуже хотілося зловити зелену жабку і подивитися на неї. Тому вона вирішила: «Якщо жаба побачить мою зелену сукню, вона мене зовсім не злякається.»

Так і було, зелена жаба вистрибнула із зеленого ставка, в якому відбивалося зелене листя дерев і трави, і дівчина в зеленій сукні її зовсім не злякала.

– Ква! Вона здивувалася. Яке веселе зелене дерево виростало біля мого ставочку.

Дівчинка засміялася і сказала:

– «Я зовсім не дерево!»

Звичайно, жабка дуже злякалася. Зрештою, вона ніколи не чула, щоб дерева сміялися, а також говорили. І стрибнула назад у ставочок.

«Червона казка»

Літо. На узліссі виростили червоні Мухомор та Суниця.

– Бач, який я знатний і красивий! – сказав гриб-мухомор, а ти дуже маленька і неприваблива. І голос твій ледве чутний.

– «Але я дуже мила, – відповіла Суничка (її голос був досить спокійним, ледь чутним), до речі я дуже корисна», – додала вона пошепки. І ще більше почервоніла, бо не любила

хвалитися.

Та аж раптом дівчинка в червоній сукні прибігла на узлісся.

Ой! – вигукнула дівчинка Марійка, – суничка! Вже дозріла! А яка червона!

Вона присіла і збрала ягоди у кошик.

- Ну, – подумав мухомор, – тепер і вона мене побачить.

Дівчинка насправді побачила грибочок. Вона скривилася:

- Отруйний гриб! Мама навіть не дозволяє навіть чіпати їх. І пішла дівчинка додому.

«Синя казка»

Одного разу дівчинці наснилося синє море, потрапити туди стало її заповітною мрією. А синє море дуже далеко, і не так просто туди дістатися. І тоді дівчинка зробила з синього паперу синій кораблик, сині весла і рушила в дорогу.

А біля її будинку протікав струмочок, дівчинка сказала йому:

- Ти такий синій, як далеке синє море, ти віднесеш мене до нього?
- Віднесу, – прошумів струмок.
- Тобі не буде важко? – знову запитала дівчинка.

«Ні, інші струмки мені допоможуть», – промовив струмок, - адже ми всі прямуємо до синього моря.

І ось розпочалася подорож. Несе дівчинку струмочок на синьому човні. А до потоку впадають інші струмки, і ось він перетворився на велику повноводну річку.

Аж ось попереду заблищало всіма відтінками синього кольору глибоке

безкрає море.

- Яке ж ти синє, безмежне, велике! – сказала дівчинка.

- Збулась моя мрія тебе побачити, але мені пора повертатися! Море відповіло: – візьми на згадку про мене цей синій камінчик.

Хвилі трошки відступили від берега, і маленький краб виніс яскравий камінчик. Тільки-но вона взяла камінчик в руку і відразу опинилася вдома біля струмочка. Вона подякувала йому за синю подорож.

«Біла казка»

Вранці дівчинка прокинулася і побачила, що в кімнаті надзвичайно світло. Вона зіскочила з ліжка, підбігла до вікна і ойкнула.

За вікном все було біле. Вночі випав перший сніг і пофарбував все в білий колір. На землі лежав пухнастий білий килим, а на дерева звалилися пухнасті білі капелюхи. Дахи будинків були вкриті білими хустками.

Посеред двору на білому снігу сидів білий кіт. А в повітрі кружляли білі сніжинки.

Дівчина швидко одягнулася і побігла у двір. З білого снігу зробила сніговика. І тільки очі у нього були чорні, як вуглики, а ніс червоний.

«Блакитна казка»

Дівчинка в блакитній літній сукні стояла біля річки. Навколо було так гарно та чарівно: блакитне небо і блакитна річка, і блакитні метелики. І навіть відерце й м'яч в руках дівчинки були блакитними. А на березі річки росли блакитні незабудки.

- О, метелик! – вигукнула дівчинка до нього.

Блакитний метелик одразу помітив, що дівчинка кличе саме його. Він прилетів і сів на блакитну незабудку.

Можна з тобою політати, – запитала дівчинка. Метелик посміхнувся у відповідь:

Чи вистачить мені сил? Адже ти дуже велика.

А коли я стану маленькою, давай літати?

- Тоді можна, – відповів блакитний метелик.

Дівчинка прошепотіла чарівні слова:

- Тілі - Тілі - Бум! – і стала зовсім маленькою.

- Сідай, - сказав метелик і посадив дівчинку на спинку. І вони полетіли.

Швидко, швидко! Адже метелики літають найшвидше у світі. А через хвилику їх не було видно, тому, що у дівчинки була блакитна сукня, крила у метелика були блакитні і над ними було блакитне небо.

Вони довго летіли, аж тут дівчинка сказала:

- Невже ми загубилися?

- Ні, – відповів метелик. Хіба ти не знаєш, що ми, метелики, маємо два величезних ока, і кожне має тисячі крихітних очей, які бачать все навкруги. Тоді дівчина і метелик приземлилися на березі блакитної річки, де росли блакитні незабудки.

2.3. Авторські казки

Після проведення «Кольорового тижня», я запропонувала моїм дітям групи «Пролісок» разом зі своїми батьками визначитися, який же колір їх найулюбленіший, і вигадати разом казочку про свій улюблений колір і до неї намалювати малюнок відповідними кольорами. Мою ідею, щодо казки, батьки прийняли з великим ентузіазмом, і в дуже короткий час діти принесли до садочка свої «авторські казочки».

Ми створили «збірку авторських казочок» і тепер читаємо їх дітям перед сном, або на заняттях. Пропоную використовувати нашу збірку, а ще краще створити свою неповторну.

«Жовте сонечко»

Жовте сонечко ясне на небі зранку прокидається і жовта кульбабка розкривається. Жовтий жучок до жовтої квіточки повзе та Жовте сонечко по небу пливе. І жовта бджілка прилетіла і на квітку жовту сіла. Ось, жовте сонечко, що гріло, вже заходить за хмарки, наступив вечір, потім ніч, а дітлахам спати час.

Поліщук Тимофій

«Чарівні хмариночки»

Жила-була на світі хмаринка Біла-біла, мов пухнасті білі сніжинки. Сумно стало їй одній по небу літати, от і вирішила вона відправитися у далеку та неймовірно – чарівну подорож.

Хмариночка хотіла знайти друзів та довго блукала в безкрайньому блакитному небі.

Аж, раптом, вона почула якісь доволі знайомі звуки, вона ще трішечки наблизилась та помітила, що за деревом плаче біла хмаринка, так само гірко, як і вона сама. Біла хмарка наблизилась до хмаринки, що плакала та сказала, – «Не плач хмаринка, давай будемо друзями. Будемо разом сміятися, радіти, веселитися, зустрічати посмішкою сонечко, пташечок, кожен кущик та квіточку, все, що може принести всім радість та посмішку.»

Коли хмаринки зрозуміли, що вони вже не самі у нескінченному блакитному небі, вони повеселішали. І в той же час, кожна з них набула нового забарвлення. Одна хмаринка стала жовтого кольору, а інша – рожевою!

Вовк Софія та Настя

«Хвалькувата червона машинка»

Жила-була машинка, вона стояла на вітрині магазину і вихвалялася своїм яскраво-червоним кольором. Вона завжди говорила своїм друзям, що виберуть саме її, бо вона найкраща. Одного разу прийшов до магазину хлопчик Тимур, щоб вибрати собі подарунок, а червона машинка з гордістю була впевнена, що оберуть саме її. Але Тимур оглянувши всі полиці магазину, обрав машинку свого улюбленого сливового – синього кольору. А червона машинка дуже засмутилася, що її не обрали, і більше ніколи не вихвалялася своїм яскраво-червоним кольором перед своїми друзями.

Манухін Тимур

«Рожева кішечка»

Була собі маленька рожева кішечка. Її звали Лілі, але вона називала себе Трояндочкою, бо любила усе рожеве. Трояндочка, дуже любила малювати, її найулюбленішим олівцем був рожевий, і вона малювала рожевий світ з рожевим небом, рожевим сонцем, рожевими деревами і квітами. Трояндочка ходила до дитячого садочка. Одного разу до садочку прийшов новенький – смугастий сірий котик Тім. Він одягав різнокольоровий одяг, і тому Трояндочка не хотіла з ним товаришувати, бо дружила тільки з дівчатками, які носили рожевий одяг, так само як і вона. В день народження Трояндочки друзі подарували їй багато рожевих подарунків, а котик Тім – великий альбом для малювання і коробку кольорових олівців. Вона із захопленням розглядала олівці. Які ж вони були яскраві і різні. І тоді кішечка зрозуміла: світ навколо не лише рожевий, він – різнокольоровий! Вона відкрила альбом і почала малювати – блакитне небо, жовте сонечко, зелений ліс, різнокольорові квіти. З того часу, кішка стала називати себе Лілі, одягати різнокольоровий одяг і товаришувати з усіма дітками в садочку.

Буханченко Віка

«Зелена казка»

Літо скінчилося, настала осінь – час холодних дощів та сильного холодного вітру. Прекрасна Фея зеленого кольору поспішила залишити землю і згубила свою зелену чарівну паличку. Упала паличка у двір одного хлопчика та закотилася під кущ. Зазеленів кущ свіжим зеленим листям. Вийшов хлопчик Гордій у двір погуляти, аж тут кущ зеленіє, а під ним паличка зелена лежить. Підняв Гордій паличку і випадково доторкнувся нею до своєї курточки. У ту ж мить стала вона зеленою.

- Оце так! Справжня чарівна паличка! Тепер я зможу пофарбувати в зелений колір усе, що захочу: іграшки, одяг і навіть сірого котика Мурчика,

радісно викрикнув Гордій і заплескав в долоні.

Почула Фея слова хлопчика і говорить:

- Це моя паличка, хлопчику. Без неї я не зможу землі нове зелене вбрання подарувати.

- Якщо паличка в мій двір упала, значить вона моя, - вперто мовив Гордій і міцно стиснув паличку в руці.

Довго просила Фея хлопчика, та усе було марно. Довелося Феї до мами своєї різнобарвної Веселки повертатися без чарівної палички. Вислухала Веселка доньку і сказала:

- Не сумуй, я придумаю, як твоєму горю зарадити. А ти лягай та відпочинь. Полетіла до сонечка Веселка. Простягнуло добре сонечко веселці своє золоте проміння, і опустилася вона на ньому прямо у двір до хлопчика. Бачить Веселка, прямо перед нею сидить на зеленій лавці зелений Гордій в зеленому одязі, а з його очей капають зелені сльози. Поруч із ним жалібно нявчить пухнастий зелений кіт Мурчик.

Запитує у хлопчика Веселка:

- Що сталося, Гордію? Чому ти так-гірко плачеш? Хлопчик побачив добру різнобарвну Веселку і сказав їй:

- Я доторкнувся до кожної речі чарівною зеленою паличкою, і на моїх очах усе стало зеленим. Спочатку я свої іграшки в земний колір пофарбував, потім сірого котика Мурчика, а потім і себе. Мені було так весело! Але я не хочу назавжди залишитися зеленим, і кіт Мурчик

- теж не хоче. Я хочу повернути всі колишні кольори, але в мене нічого не виходить.

- Горю твоєму зарадити неважко. Потрібно провести зеленою паличкою по моєму різнобарвному місточку і паличка поверне всі різнобарвні кольори.

Гордій зробив так як порадила Веселка і все навкруги стало знову різнобарвним.

- До побачення Гордійчику! Мені вже час повертатися до моєї доньки Феї! А, Гордій подумав: - Як добре, що на землі існує так багато різних кольорів!

Клиценко Гордій

«Рожевий зайчик»

Жив собі на світі маленький сіренький зайчик Мікі. З самого дитинства він мріяв бути рожевим, але це було неможливо, тому що зайці рожеве хутро не мають. Одного разу він опинився на величезній галявині, довкола якої стояли незвичайні чудернацькі дерева, на яких росли рожеві морквинки. Коло цих дерев стрибали один за одним веселі рожеві зайченята.

Мікі тут так сподобалося, що він одразу побіг до нових друзів.

А коли він з'їв морквинку з незвичайного дерева, то також став рожевого кольору. Він так зрадів своєму новому образу, що одразу почав грати зі своїми друзями. Їм було так весело разом...

А коли Мікі зовсім заморився, то обійняв рожеву морквинку і заснув. Прокинувся він уже у себе вдома сіреньким, але все одно відчував, що здійснилася його завітна мрія бути РОЖЕВИМ.

Жерносик Діана

«Різнокольорові метелики»

Жив був собі метелик. Він був дуже – дуже самотнім. Зовсім недавно віднесло його вітром у нову країну, де все здавалося йому чужим та новим.

В нього не було в новій країні зовсім друзів. Одного разу він полетів у поле рожевих квітів, вони були дуже гарні. Літаючи, він помітив багато різнокольорових метеликів і залишився з ними. Метелики прийняли самотнього метелика до себе і стало їм разом весело.

Бабенко Кіра

Мій улюблений колір - синій

«Казка про Хмаринку»

Жила собі весела Хмаринка. Була вона гарненька, синя і пухнаста. Але одного разу, несподівано прилетів Вітер і образив веселу Хмаринку. Вона перетворилася з синьої на чорну, з веселої на сумну, з маленької на велику, яка закрила все небо. З її оченят почали капати сльозинки, капали вони прямо на землю, на дороги, машини і людей. Хмаринка виплакала всі свої сльозинки. Сонечко побачило сумну Хмаринку і вирішило втішити її. Простягнуло свої золоті промінчики Сонечко до Хмаринки. Вона дуже зраділа та посміхнулася.

З тих пір маленька Хмаринка і яскраве Сонечко стали найкращими друзями.

Шевченко Максим

«Фіолетовий колір»

У казковій країні жила-була фея Фіола. Вона мріяла створити незвичайний, новий колір.

Фіола змішувала різні фарби, але кольори її не зачаровували.

Одного сонячного літнього дня фея прилетіла на галявину, де росли польові квіти, це були сині волошки та червоний мак. Кольори цих квітів її зачарували своєю незвичайністю. Прилетівши додому Фіола змішала синю і червону фарбу. Новий колір їй дуже сподобався, який отримав назву фіолетовий.

Віка Голуб

«Монстр Трак – мандрівник»

Жив був собі Монстр Трак – мандрівник. Був він зовсім безбарвний і тому дуже сумний. Одного разу поїхав він мандрувати. Раптом на небі з'явилась велика синя хмара. Пішов дощ!

А краплі дощу були – блакитні, сині та фіолетові!

Монстр Трак не мав де сховатися і зовсім змок. А коли дощ скінчився і Монстр Трак став зовсім сухим, виявилось, що він став кольоровим, як краплинки дощу – блакитно-синьо-фіолетовим!

Монстр Трак – мандрівник дуже зрадів і щасливий поїхав додому.

Сентюрін Тимофій

«Кольорова казка»

Жили були на світі сім кольорів. Червоний, Помаранчевий, Жовтий, Зелений, Блакитний, Синій і Фіолетовий. Вони завжди були друзями і ніколи один одного не залишали, але одного разу посварились.

Декілька кольорів вирішили, що їм також буде весело товаришувати окремо. Але минали день за днем і їм ставало сумно. Вони повернулись до своїх друзів кольорів і пообіцяли більш їх не залишати, адже справжніх друзів ніколи не залишають, а підтримують і люблять.

Твердохліб Каріна

«Улюблені кольори»

Жили собі кольори. Перший колір – це зелений, він дуже любив весну. Другий колір – це червоний, він приходився на літо. Третій колір – це жовтий, він любив осінь. І четвертий колір – це синій, він любив зиму.

Якось разом пішли вони по лісу, а тут бачать, іде вовк. Розбіглись кольори по різним куточкам. Зелений сховався у зелений куц. Синій сховався у річку. Жовтий сховався у листя. А червоний сховався за червоними ягідками та квітами. Шукав їх вовк шукав та її не знайшов, бо вміли кольори дуже добре ховатись!

Іванченко Крістіна

«Синій трактор»

У одному невеликому селі жив собі Синій трактор. Був він дуже працюючий, допомагав господарю по господарству. Орав землю плугом, в причепі перевозив урожай з поля та городу, возив для тварин сіно.

Любив трактор свою роботу і виконував її із задоволенням, бо відчував, що потрібний тут.

Аж ось прийшла зима, випало багато снігу і Синій трактор засумував. Він почувався зовсім покинутим, а його робота – непотрібною. Але господар

придбав велику лопату і причепив її спереду трактора, щоб розчищати дороги від снігу. Як же зрадив Синій трактор і відчув, що робить потрібну справу, тепер він може і взимку допомагати людям!

Кушнаревич Толя

«Жовтий смайлик»

Жив собі на світі Жовтий смайлик. Він був жовтий – жовтий, як сонечко, як кульбабка, як лимончик, як курчатко. Але чомусь, він був дуже сумним та не веселим.

Одного разу він зустрів веселу червону дівчинку у яскравій червоній сукні.

Вони з дівчинкою подружилися і стали гратися разом дружно і весело. Після цієї зустрічі, життя Жовтого смайлика змінилося, він став веселим і життєрадісним Жовтим смайликом.

Калашинська Єва

«Золота рибка»

У синьому-синьому морі жила була рибка, не простенька, а золотенька. Звали її Голді, що в перекладі означає «золото». Вона була такого яскраво жовтого кольору, як золото.

Коли Голді у сонячні дні випливала на прогулянку, усі морські жителі, які зустрічалися на її шляху посміхалися, тому що неможливо стримати посмішку від золотих промінчиків, які виблискували і засліплювали маленькі оченята. Тому Голді, справді була не простою, а золотою.

Золота рибка Голді була дуже доброю і веселою рибкою. Вона всім мешканцям моря дарувала тепло, сонечко, радість, посмішку. Давайте і ми всі будемо частіше посміхатися і наше життя буде ще краще.

Мордань Злата

«Заєць Пітер»

Гуляв якимось заєць Пітер в лісі та й окуляри знайшов великі з рожевим склом. Надів заєць Пітер окуляри й дуже здивувався, адже все навкруги одразу рожевим стало, і дорога, і вода, і хмари в небі. Мабуть це чарівні окуляри, подумав він.

- Таких ні в кого в лісі немає.

Захотілося зайцю Пітеру їсти і пішов він капусту шукати.

Знайшов, подивився, капуста наче як капуста, та тільки не зелена чомусь, а рожева. Мабуть зіпсована вона, – подумав заєць Пітер. – Не буду їсти, іншу пошукаю.

Знайшов іншу, а вона теж рожева.

«Попсувалася вся капуста в лісі, – вирішив він. – Краще, я моркви погризу.»

Знайшов моркву, а вона теж рожева.

Бігав він бігав, а ні зеленої капусти, ні помаранчевої моркви, ні зеленої трави не знайшов.

Тут пугач Сьомка на старому дубі прокинувся, – очі протер, бачить заєць на галявині сидить, мало не плаче.

- Ти чого тут розрюмсався? – запитав пугач Пітера.

- Та от, бач, голодним ходжу, ні зеленої капусти, ні помаранчевої моркви, ні зеленої трави знайти не можу, все рожеве.

- Дурний ти, заєць Пітер, – зареготав пугач.

- Ніколи і не знайдеш нічого зеленого, тому, що в тебе рожеві окуляри на носі. Вони все перефарбовують.

Дяченко Аріна

«Сміливе курча»

Рано-вранці, коли сонечко показало свої перші промінчики, у курнику почався гам – то мама-квочка раділа, що в неї вилупилися маленькі курчатка. Вона гордовито вивела своїх діточок на подвір'я для знайомства з іншими мешканцями господи.

Одне маленьке курчатко допитливо розглядало все довкола. Раптом воно побачило своє відображення у краплинці роси, що блищала на травичці.

- Мамо! А чому наш тато різнокольоровий, ти коричнева, а я жовтий?!

- Тому, що тебе поцілувало сонечко, коли ти народився.

Курчатко посміхнулося і весело побігло гратися зі своїми братиками і сестричками.

Тут де не візьмись набігла сіра хмара і почалася злива. Всі довкола поховалися, все затихло. А дощ все йде і йде, вже синє море із калюж. Тільки маленьке жовтеньке курчатко сміливо висунуло дзьобик з-під широкого листя реп'яшка і побігло стрибати по калюжам. А дощ сердито лле на пір'я, на лапки. Та курча тільки сміється і співає. Дощ грізно питає: «Чому ти мене не боїшся?». «Бо мій жовтий пушок подарувало мені сонце!» – курча радісно засміялося і раптом злива закінчилася і лагідні сонячні промінчики заграли золотом в курчачому пір'ї, на жовтих кульбабах, в метеликах, і трудівницях - бджолах. Калюжі висохли, і знову почувся дзвінкий сміх на сільському подвір'ї!

Карпенко Злата

«Синя Хмаринка»

Одного ясного дня, жовте сонечко, гуляло на небі з хмаринками. Вони бавилися у хованки, сонечко постійно ховалося за хмаринками.

А за зеленим лісом жила велика синя-синя хмаринка, їй було дуже самотньо. Вона теж хотіла гратись із сонечком, але воно заховалося за синьою хмаринкою, бо тоді починався дощик.

Хмаринка з радістю поливала все навкруги дощиком, травичка зеленіла, квіточки підросли, а дітки могли бігати по калюжках.

І від такої дружби сонечка і синьої хмаринки на небі з'явилася дуже красива і різнокольорова веселка.

Відтоді дітки завжди люблять коли на небі одночасно яскраве сонечко і синя хмаринка, починається дощик і всі з нетерпінням чекають веселку.

Коваль Максим

«Сердечко»

Жило було червоне сердечко. Її звали Зара. Вона хотіла знайти собі друзів. Мандрувала по країні Фігурії, але ніхто не хотів собі у друзі червоне серце. Всі дружили з такими як вони, кола з колами, квадрати із квадратами. І ось одного дня коли йшла лісом вона зустріла незнайомця.

- Доброго дня тобі. Як тебе звати? – запитала Зара.

- Мене звати жовте Коло. Я шукала собі друзів, інші кола не хочуть зі мною дружити, бо я недостатньо жовтий та круглий для них. Ти б хотіла стати моїм другом?

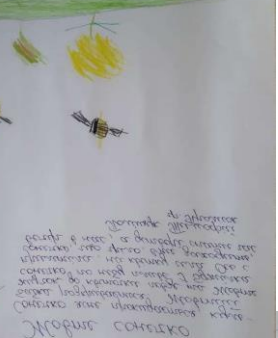
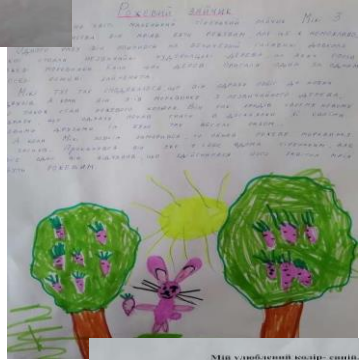
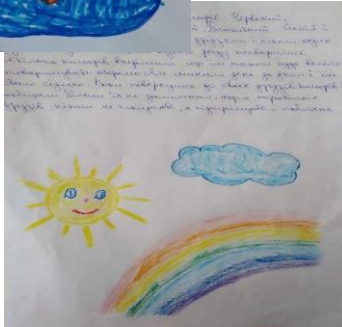
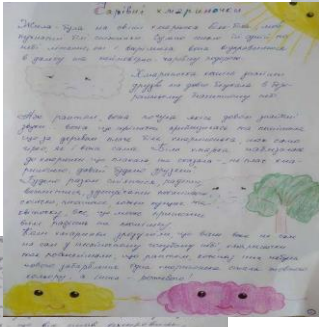
Зара неймовірно зраділа, підстрибнула від щастя і промовила.

- Я теж шукаю друзів і залюбки буду з тобою дружити.

З того дня вони були нерозлучними друзями.

Литвяк Маргаритка

ВИСНОВКИ

«Здорові діти - багатство нації» - ця теза не втратить актуальності в усі часи. Одним з методів, що дозволяє зберегти емоційне здоров'я дошкільників - є кольоротерапія. Кольоротерапія - це спосіб коригування психоемоційного стану дитини за допомогою певних кольорів. Дитина – це маленька людина, яка хоче пізнавати світ, хоче відкривати його самостійно: на дотик, смак, запах, хоче роздивитися усі кольори нашого різнокольорового світу, хоче почути всі його звуки і творити дива сама своїми руками. Саме органи чуття в дітей розвиваються найактивніше, тому різнокольоровий світ їм необхідний як повітря і вода.

Кольори своїм різноманіттям роблять наше життя яскравим та цікавим. Не дивлячись на різні життєві негаразди, зцілюють нас, змінюють наш настрій, заспокоюють та змушують йти тільки вперед.

На своїх заняттях для отримання бажаного результату, намагаюсь створити такий психологічний клімат та атмосферу, які допомагають малятам зняти напруження та полегшити й прискорити вирішення основної мети – формування творчої, емоційно-позитивної особистості.

Для вирішення цієї проблеми, велику увагу приділяю кольоротерапії, ізотерапії, казкотерапії та музикотерапії. Корекційно спрямоване мистецтво є джерелом позитивних емоцій дитини, сприяє зародженню творчих здібностей, активізує та прискорює розвиток логічного мислення.

Пропоную всім вихователям скористатися методами, прийомами, які я використовую у роботі з дітьми. Наприклад, різнокольоровий цікавий тиждень можна провести у своїх групах і отримати максимум задоволення, радості, щастя, позитиву і заряду енергії на довгий час.

Тому, навчаючись самі, ми повинні навчити дітей жити і розвиватися у цьому різнокольоровому світі.

Сподіваюсь, що моя збірка допоможе вихователям створити позитивний мікроклімат у групі, атмосферу взаємодопомоги, довіри, доброзичливого спілкування один з одним та з дорослими, зберегти психічне здоров'я дітей та зняти емоційне напруження.

Опис свого досвіду роботи хочу закінчити такими віршованими рядками, автором якого є мама моєї випускниці Тетяна Сакало:

«Нічого кращого немає в світі, аніж дитяче визнання, коли з дитячих вуст почути: «Люблю тебе, вихователько моя!». І кращої не треба нагороди, бо розумієш сенс свого життя, ні з чим не можна порівняти ці неймовірні, неповторні почуття!»

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» / за ред. О. Л. Кононко. 2-ге вид. Київ : Світич, 2008. 430 с.
2. Ваганова Н. Розуміння як показник інтелектуальної та творчої обдарованості старших дошкільників. Київ, 2001. Т. 3. С. 56–64.
3. Ваганова Н. Розвиток творчого потенціалу в дошкільному віці. Психолог. 2006. № 20. С. 16–18.
4. Вопросы психологии. Москва, 1987.
5. Выготский Л. Воображение и творчество в детском возрасте. Москва : Просвещение, 1991. 93 с.
6. Голюк О. Ціннісні орієнтації батьків як основа забезпечення гармонійного буття дитини у сім'ї. Імідж сучасного педагога. 2015. С. 41–44.
7. Готсдинер А. Л. Музыкальная психология. М., 1993.
8. Добровольська Т. А. Артпедагогіка і арттерапія в спеціальній освіті : підруч. для вузів. Москва: Акад, 2001. 208 с.
9. Заброцький М. Вікова психологія. Київ: МАУП, 1998. 92 с.
10. Зинкевич-Евстигнеев Т. Д. Практикум по сказкотерапии. СПб : ООО «Речь». 310 с.
11. Карабаєва І., Карасьова К. Взаємозв'язок уяви, гри та навчання в дошкільному віці. Обдарована дитина. 2008. № 10. С. 51–55.
12. Лазарєв М. Основи педагогічної творчості. Суми : ВВП «Мрія»- ЛТД, 1995. 212 с.
13. Огурцова С. Формування естетичної культури у дошкільному дитинстві. Дитячий садок. 2004. № 8. С. 23–26.
14. Побережна Г. Педагогічний потенціал музикотерапії. Мистецтво та освіта. 2008. № 2.
15. Погостова Н. М. Цветовой игротренинг. М.: Речь, 2007. 152 с.
16. Сухомлинський В. О. Я розповім вам казку. Філософія для дітей / уклад. О. В. Сухомлинська. Харків : ВД «Шк.», 2016. 576 с.
17. Тітов І. Творча уява молодшого школяра: її критерії та функції у навчальній діяльності. Обдарована дитина. 2008. №10. С. 56-60.
18. Ткачук О. До проблеми співвідношення художніх здібностей і функціональної асиметрії мозку. Сборник научных статей I Международного образовательного форума «Личность в едином образовательном пространстве» : Ліпс, м. Запоріжжя, 5 трав. 2010 р. Запоріжжя, 2010. С. 174–177.
19. Шульга Л. М. Барвіста радість (Розвиток творчих здібностей у дітей дошкільного віку на заняттях із малювання. Видання третє, виправлене й

- доповнене). Методичний посібник. Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2017. 336 с.
20. Шульга Л. М. Розвиток творчих здібностей дітей дошкільного віку на заняттях з малювання. Конспект лекцій і занять (за матеріалами власного досвіду), К.: ІСДО, 1996. 236 с.
21. Шульга Л. М. Розвиток творчих здібностей у дітей молодшого дошкільного віку. Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2000. 40 с.
22. Шульга Л. М. Розвиток творчих здібностей у дітей середнього дошкільного віку. Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2001. 84 с.
23. Шульга Л. М. Розвиток творчих здібностей у дітей старшого дошкільного віку. Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2002. 204 с.
24. Шульга Л. М. Барвіста радість (Розвиток творчих здібностей у дітей дошкільного віку на заняттях із малювання). Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2007. 280 с.
25. Яценко А. В. Джерельце творчості. ТРВЗ. Харків «Ранок», 2011. С. 28.

ДОДАТКИ

Додаток 1

Збірка віршиків, загадки для дітей дошкільного віку

Вірші про кольори :

БІЛИЙ

Білий пух,
біленька вата,
Біла у бабусі хата.
А у мене зуби білі,
Як узимку заметілі.
Білий кіт серед віт
Цілий день біліє:
Він на дерево заліз,
А злізти не вміє.

ЖОВТИЙ

Жовтого кольору всюди багато
Жовтеньке сонечко, жовті курчата,
Жовта стежинка із жовтого піску,
Жовта чупринка в рудого Славка

ЧОРНИЙ

Чорний колір ніч впіймала,
Все довкола заховала,
Але навіть завидна
Родюча й чорна в нас земля.
Хоч таїться в димоході,
У пантер він вічно в моді...

ЗЕЛЕНИЙ

А барвів зелених весною без ліку:
Зелені рослини приносять нам втіху,
Весною зелені всі луки й сади,
Одна лиш ялинка зелена завжди
Ти зустрінеш його в травці,
Він у парку є на лавці,
В недостиглих фруктах є,
Смак картоплі він псує,
В кавуні і часнику,
У чаю, що до смаку,
Він у паростках пшениці
І в очицях, що у киці,
Є також у світлофорі
І у водоростях в морі.

Здогадались вже напевне,
Що за колір то?

А зелені огірочки
поховались біля бочки
один, два, три, чотири п'ять
буду пальці рахувать.

СИНІЙ

Синє небо, синя річка,
Сині очі у Марічки,
А у Толі синець синій
Вчивсь він лазить по драбині.

Подивись у небо, друже!
Бачиш колір гарний дуже.
Такий лагідний, глибокий,
Прохолодний і високий.
Не лише він небом лине,
Є він також у рослинах.
В кетягах із винограду
І у півниках із саду.
Є у сливах і в цибулі,
В незабудках, що поснули...
В баклажанах, овочах,
Є у маминих очах,
У стежках судинних ліній...
Що за колір то є?.....

ЧЕРВОНИЙ

Червоний колір я люблю.
Червоне плаття одягну.
У свої косички
Заплету червоні стрічки.
І ви, ніжки, не відставайте.
Червоні черевички взувайте.

Колір цей яскравий дуже.
Колір серця, колір ружі,
Колір яблук у садку,
Колір маків на луку,
Колір шляпки в мухомора,
Колір вуст і помідора.
Колір пихи й заборони...
Що за колір то?.....

Полунички ми червоні,
в нас росте в саду доволі.

ФІОЛЕТОВИЙ

Колір цей-ознака ночі,
Заспокоює він очі,
Він уяву оживляє,
Суміш кольорів являє.
Він в барвінковім вінку,
У пелюстках із бузку,
У жоржинах наосонні,
У метелику в долоні,
У лавандових квітках,
В шавлії і фіалках,
Оксамитово-вельветовий...
Що за колір?.....

РОЖЕВИЙ

Фламінго в зоопарку
Не холодно, не жарко.
Гордо шию вигинають,
Бо рожевий колір мають.

СІРИЙ КОЛІР

Два сіренькі горобці,
нагостили олівці.
Заходилися стрибати,
і родину малювати.

ДИТЯЧІ ЗАГАДКИ ПРО КОЛЬОРИ

Є цей колір у яйці,
Є у кислому лимоні,
У кожному стиглім колоску,
В сонці, в сирі і в піску.

(Жовтий колір)

Він із жабою скакає,
З крокодилем плаче,
Із травою він росте,
Але тільки не цвіте.

(Зелений колір)

Всіх биків зазвичай злить,
Їхать далі не велить,
Разом з кров'ю в нас тече,
Щоки брехунам пече.
(Червоний колір)

Кожен апельсин такий,
Схожий також мандарин,
Він наявний на лисиці
І на білці в колесі.
(Рудий колір)

Сніг, сметана й молоко,
В синім небі хмари
Хоч не схожі речі ці,
але мають спільний колір
(Білий колір)

Хоч таїться в димоході ,
У пантер він вічно в моді
(Чорний колір)

Він на небі в день погожий
І на васильках також
(Блакитний колір)

Він в асфальті і бетоні ,
У теплім пусі на вороні ,
У вовка на хвості
І у кішок в темноті.
(Сірий колір)

Скаже кожен хлопчик зрячий
Що цей колір є дівчачий
(Рожевий колір)

Колір цей яскравий дуже.
Колір серця, колір ружі,
Колір яблук у садку,
Колір маків на луку,
Колір шляпки в мухомора,
Колір вуст і помідора.
Колір пихи й заборони.
Що за колір то?
(Червоний)

Колір цей усім знайомий!
Він у соняха в короні,
Він у сонця в промінцях,
Згодом видний у синцях,
Він в скарбах в великій скрині,
У ромашках всередині,
На доріжках із піску
І у бджолах на бузку,
Він в меду і у вершках,
У зерні, що є в мішках.
Здогадались вже? Промовте!
Що за колір то є?
(Жовтий)

Ти зустрінеш його в травці,
Він у парку є на лавці,
В недостиглах фруктах є,
Смак картоплі він псує,
В кавуні і часнику,
У чаю, що до смаку,
Він у паростках пшениці
І в очицях, що у киці,
Є також у світлофорі
І у водоростях в морі.
Здогадались вже напевне,
Що за колір то?
(Зелений)

Є цей колір у яйці,
Є у кислому лимоні,
У кожнім стиглім колоску,
В сонці, в сирі і в піску.
(Жовтий)

Він із жабою скакає,
З крокодилом плаче,
Із травою він росте,
Але тільки не цвіте.
(Зелений)

***Сніг, сметана й молоко,
В синім небі хмари,
Хоч не схожі речі ці,
але мають спільний колір
(Білий)

Є він в каві , в чечевиці,
У ведмедя і кориці,
У шоколаді теж він є —
І на дереві росте.
(Коричневий)

Побачивши його під оком,
Забіяки шкодують відразу,
А ось баклажан і слива
Носять його щасливо.
(Фіолетовий)

**Збірка пальчикових ігор для розвитку емоційно -
позитивного, індивідуально - творчого сприймання дітьми
дошкільного віку**

Пальчикова гімнастика для дошкільнят

Пензлик

М'яким пензликком малюю,
Стіл, стілець – все
розфарбую.

З'єднати усі подушечки пальців руки,
розгойдувати рухами пальців та зап'ястя з права на ліво та навпаки.
В право – пальці роз'єднуємо, в ліво м'яко з'єднувати подушечки пальців.

Віяло

Сонце світить нам яскраво
Всім ураз спекотно стало
Дістаєм яскраве віяло,
Щоб прохолодою нам повіяло.

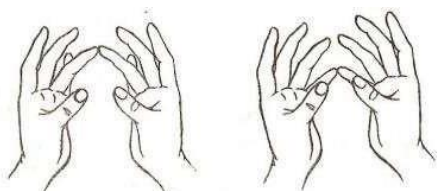

З'єднати прями пальці рук. Розслабити руки від ліктя, утворивши з них
велике віяло, яке обвієє лице вітерцем

Вітаю

Вітаю, сонце золоте!
Вітаю, небо синє!
Вітаю, вільний вітерець!
Вітаю, духм'яний чебрець! Ми
живем у ріднім краї – Разом
всіх я вас вітаю!
Пальчиками правої руки по черзі «вітатись» з пальчиками лівої руки,
похлопуючи один – одного кінчиками.

Оса

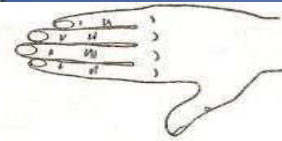
Золотава оса сіла у квітник,
Щоб попити духм'яний сік.

Витягнути вказівний пальчик правої руки вперед, робити ним колові рухи. Потім повторити вправу лівою рукою.

Прапор

Прапор наш, як літо,
В сонці майорить.
По долині – жито,
По горі – блакить.

Чотири пальці, окрім великого щільно стиснути між собою. Відвести праву руку у бік. Розвернути її таким чином, щоб великий палець, повністю відтягнутий, опинився з низу.

Сонечко

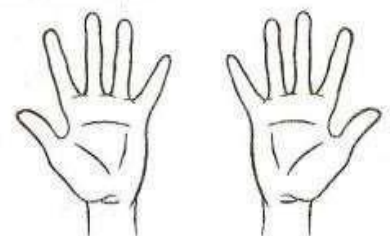
Жовте сонце рано встало,
Всім ураз тепліше стало.

Долоньки перехрестити, пальчики широко розвести у різні боки, утворити «сонечко з промінчиками».

Ліс

Ліс чарівний восени,
Жовті клени, ясени.
Під ялинкою їжак
Скуштував грибок на смак.
Підняти обидві руки долоньями до себе,
широко розтулити пальці.

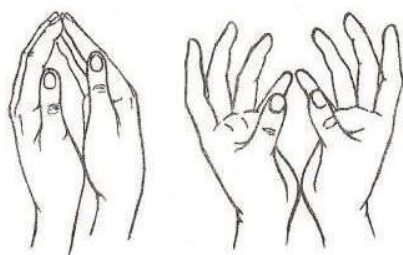

Квітка

Паросток скоріш зростай,
Ти жоржина фіолетовим
зацвітай.

Подушечки пальців обох рук зімкнути. Долоньки трішки округлі. Утворюємо «бутон» квітки. Потім долоні стиснути з низу, а пальчики широко розвести в різні боки і трішки вигнути. Утворюємо квітку, яка розквітла.

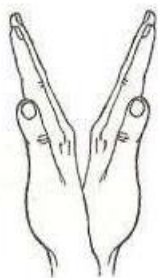

Метелик

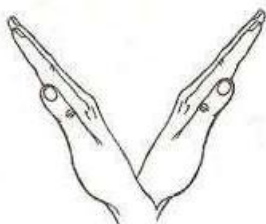
На лісовій галявині диво —
На квіточках бантики,
Це метелики розсілися
Як кольорові фантики.

Перехрестити зап'ястя обох рук і притиснути долоні тильним боком один до одного. Пальці прямі «метелик сидить».

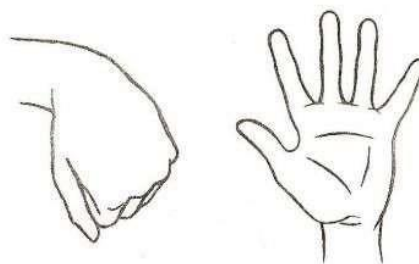

Долоні прямі та напружені. Пальці не згинати. Легким, але різким рухом руки у зап'ясті імітувати політ метелика.

Кольори

Любить пензлик мій до свята
Собі чубчик фарбувати.
Він у райдугу пірнає,
Кожний колір називає...

Одночасно рухати кистю обох рук. Вихідне положення – опущені до низу кулачки, потім піднімаємо руки вгору, пальці розводимо у різні боки.

«КОЛЬОРОВИЙ ТИЖДЕНЬ»

Чому у мене виникла ідея в проведенні «Кольорового тижня»?...

Уявимо хоч на хвилинку, що навколо зникли кольори – і все стало чорно - білим, сірим, похмурим, безрадіним, не цікавим!!! Як вам, така перспектива!? Думаю, що ніхто б і ніколи на це не погодився!

Світ без барв – Ні!!! Світ різнокольоровий – ТАК!!!

Коли навколо тебе все виблискує різними кольорами і радує очі, то хочеться жити, співати, радіти, пізнавати, творити і насолоджуватися життям! Природа добре попідкувалася про людину, вона оточила її унікальним світом краси та нагородила здатністю бачити та сприймати різні кольори навколишнього світу, відчувати на запах різні аромати, смакувати різні страви, відчувати на дотик, досліджуючи світ.

Дитина – це маленька людина, яка хоче пізнавати світ, хоче відкривати його самостійно: на дотик, смак, запах, хоче роздивитися усі кольори нашого різнокольорового світу, хоче почути всі його звуки і творити дива сама своїми руками. Саме органи чуття в дітей розвиваються найактивніше, тому різнокольоровий світ їм необхідний як повітря і вода. Кольори впливають на здоров'я дитини в цілому – самопочуття та емоції. Психологи довели, що якщо помістити маленьку дитину у середовище з бідною кольоровою гамою, то у дитини може виникнути затримка інтелектуального розвитку, тому що її сенсорні органи сприйняття кольорів допомагають дитині до трьох років пізнавати половину всієї інформації навколишнього світу.

Я вважаю своїм святим обов'язком, як вихователь, збагачувати світ наших дітей різними яскравими кольорами, тому що через кольори дитина виражає своє ставлення до навколишнього світу. Для дитини кожен колір наповнений настроєм, своєю емоцією, переживаннями, відчуттями красивого і не красивого, доброго і не доброго.

Повернемося до виникнення моєї ідеї провести для моїх дітей «Чомусиків» різнокольорового тижня!?

Я в Інтернеті знайшла безліч варіантів проведення «Кольорового тижня». Але я створила власну розробку, яка відповідає віку моїх дітей 4-5 років, подбала про колірне оформлення інтер'єру групової кімнати: (понеділок –

червоний колір, вівторок – жовтий, середа – зелений, четвер – синій, п'ятниця – різнокольоровий (це – листочки, квіточки, предметні картинки, паперові різнокольорові серветки), намалювала власноруч на центральну стіну групової кімнати – «ВЕСЕЛКУ», підбрала цікаві вправи та завдання – мовні, дидактичні, рухливі ігри, фізкультхвилинки, вірші, загадки, власні казочки про утворення кольорів, «кольорові досліди», поєднала з різними техніками роботи в образотворчому мистецтві (малювання, аплікація, ліплення) та музичним супроводом: пісні з рухами, музичні та хороводні ігри, флешмоб – за допомогою нашого музичного керівника Тагієвої Олени Аліївни. Особливий інтерес у дітей викликало їхнє вбрання – елементи одягу повинні були відповідати кольору дня (в цьому нам допомогли батьки дітей).

Мета проведення кольорового тижня:

– впроваджувати в роботу з дітьми елементи кольоротерапії, ізотерапії, казкотерапії та музикотерапії – як методику покращення їх емоційного здоров'я;

– використовувати: кольори, казки про кольори, вірші, загадки, фізкультхвилинки, словесні, дидактичні та рухливі ігри, музичні твори для розвитку пізнавальних здібностей дітей;

– розвивати мислення, мовлення, пам'ять, уяву, естетичний смак, творчі здібності дітей, креативність у роботі.

Завдання, умови, засоби вирішення в кольоротерапії:

– створити атмосферу творчості, зацікавленості, невимушеності, експериментування, емоційного переживання, що сприяє колірному відкриттю у дітей;

– спрямувати та активізувати мислення дітей для сприйняття різнокольорового світу;

– розвивати у дітей сенсорне сприйняття кольорів, прагнення до пізнання кольору, вміння створювати свої колірні комбінації та виражати себе через колір;

– викликати бажання досліджувати кольори, експериментувати з ними, створювати цікаві колірні комбінації.

«ПОНЕДІЛОК – день червоний, колір шляпки в мухомора!»

Девіз дня: «Від серця – до серця – то велика любов!»

1. У гості завітав гість – Пензлик;
2. Вірш «Червоний метелик»;
3. Мовленнєва гра «В чому я одягнений(на)»;
4. «Хвилинка – кольоринка»;
5. «Заряджаємо воду червоним кольором»;
6. «Де заховався червоний колір у природі?» (загадки);
7. Малювання гуашевою фарбою «В маленькому серці любов палає!» (серце);
8. Музична-хороводна гра «Калинове намисто»;
9. Флешмоб - під пісню Руслана Квінти та Віталія Куровського «Одна калина» у виконанні Софії Ротару (з використання елементів українського народного танцю - «поличка», «каблучок», «притупи» та ін.), також дітям можна запропонувати для виконання інші пісні - «Червона калина» - сл. і муз. Н. Май; - Червоні черевички» сл. О. Пенкіної, муз. М. Ведмедері.

«ВІВТОРОК – день жовтий – гарячий, сонячний, солодкий»

Девіз дня: «Колір соняшника й сонця, він як золото блищить і всіх діток веселить!»

1. У гості завітав гість – Пензлик;
2. Вірш «Про сонечко»;
3. «Хвилинка – кольоринка»;
4. «Заряджаємо воду жовтим кольором»;
5. Фізкультхвилинка «Жовте сонце»;
6. Казочка «як утворилася помаранчева фарба» (змішування червоної та жовтої фарби);
7. Колективне малювання «Подаруємо промінчики Сонечку»;
8. Пісенька про «Сонечко» (слова Г.Лисенко, муз. В.Лисенко);
9. Музична-рухлива гра «Кіт та курчата».

«СЕРЕДА – день зелений – весняний, лісовий, присмний»

Девіз дня: «Нехай Земля квітує всюди, природу збережімо, люди!»

1. У гості завітав гість – Пензлик;
2. Вірш «Зелений вірш»;
3. «Хвилинка – кольоринка»;
4. «Заряджаємо воду зеленим кольором»;
5. Фізкультхвилинка «Зелені чоловічки»;
6. Казочка «Таємниця зеленої фарби»;
7. Об'ємна аплікація «Зелене жабеня в озері співає – ква!»;
8. Пісенька «Жабка»;
9. Музична – рухлива гра «Жабки та журавлі»,

«ЧЕТВЕР – нас день синій, він прохолодний і спокійний»

Девіз дня: Водичко, водичко, умий діткам личко!

1. у гості завітав гість – Пензлик;
2. вірш «Синій вірш»;
3. «Хвилинка – кольоринка»;
4. «Заряджаємо воду синім кольором»;
5. казочка «Таємниця фіолетової фарби»;
6. ліплення на пластині «Гроно винограда»;
7. пісенька «Булька»;
8. музична гра «Море хвилюється...»,

«П'ЯТНИЦЯ – день кольоровий, він барвистий, веселковий!»

Девіз дня: радість й жвавість подарує, від нудьги усіх врятує!

Психологічна дія кольора на дитину:

- в п'ятницю рекомендую проводити різнокольоровий день для закріплення вивченого матеріалу по кольоросприймання;
- для повноцінної роботи важливо приготувати необхідний матеріал;
- (групова кімната прикрашається атрибутами різного кольору, демонстраційний матеріал природних об'єктів: листя, комахи, тварини, квіти, овочі, фрукти; діти в цей день можуть принести кульки чи стрічки відповідного кольору; особливий інтерес викликатиме в дітей їхній одяг – дитина одягає саме в цей день - свій улюблений колір, а не той що запланований вихователем).

1. У гості завітали Пензлик та Веселка;
2. Вірш «Веселковий тиждень»;
3. Гра/вікторина «Кольорові запитання та відповіді»;
4. «Заряджаємо воду різними кольорами»;
5. «Хвилинка – кольоринка»;
6. Досліди:
 - «Фарба подорожує»;
 - «Різнокольорові квіти»;
 - «Молочна веселка»;
7. Пісенька «Веселка»;
8. Рухлива гра «Кольорові автомобілі» під пісню «Бі-бі-ка».

Висновок проведення «Кольорового тижня»:

Пропоную всім вихователям провести такий різнокольоровий цікавий тиждень у своїх групах і отримати максимум задоволення, радості, щастя, позитиву і заряду енергії на довгий час.

Оселивши у себе на цілий тиждень всі барви Веселки, ваші діти дізнаються багато нового, цікавого про кольори, їх значення, їх утворення, їх відтінки, асоціації, які вони викликають, чим вони заворожують, і допомагають фантазувати, потрапляти у різнокольорові казки.

Кольори своїм різноманіттям роблять наше життя яскравим та цікавим. Не дивлячись на різні життєві негаразди, зцілюють нас, змінюють наш настрій, заспокоюють та змушують йти тільки вперед. Тому, навчаючись самі, ми повинні навчити дітей жити і розвиватися у цьому різнокольоровому світі. Такий цікавий захід, як «Кольоровий тиждень» – допомагає створити позитивний мікроклімат у групі дітей, сприяє збереженню психічного здоров'я дітей та знімає емоційне напруження, створює атмосферу взаємодопомоги, довіри, доброзичливого спілкування один з одним та з дорослими.

Рекомендовані музично – рухливі ігри:

«Калинове намисто»

Мета та завдання: удосконалювати навички ходьби по колу, поєднуючи з танцювальними рухами, розвивати координацію; виховувати увагу та орієнтування в просторі; удосконалювати вміння відрізняти характер музики, початок та кінець музичного твору або частини твору.

Хід гри:

Діти (ягідки калини) діляться на дві команди, кожна з яких утворює коло (калинове намисто). Під перший музичний уривок (інструментальне виконання пісні Ігоря Шамо та Дмитра Луценка - «Не шуми калинонька») діти рухаються по колу, виконуючи при цьому нескладні рухи (піднімання та опускання рук, держачись за руки; звуження та розширення кола). При звучанні другого музичного уривка (УНП «Ой, єсть в лісі калина») діти розривають коло та рухаються за бажанням, відповідно до характеру музики. При повторному звучанні першого уривку діти повертаються кожен у своє коло і повторюють рухи першої частини гри, далі рухаються відповідно до музики та правил гри.

«Кіт і курчата»

Мета: виховувати увагу та вчити орієнтуватися у просторі, удосконалювати вміння розрізняти музичні уривки за характером, а також виконувати рухи відповідно до початку та закінчення музичного уривка, виконувати рухи за правилами гри, розвивати творчу уяву та вміння імпровізувати.

Хід гри:

Обирається одна дитина, яка буде виконувати роль кота, інші виконуватимуть ролі курчат; кіт ховається, а з початком першого музичного уривку курчата виходять на галявинку і щипають травичку, з початком другого музичного уривку кіт виходить зі схованки та ловить курчат – ті тікають, гра повторюється декілька разів.

«Жабки та журавель»

Мета: продовжувати навчати дітей імпровізувати, висловлювати свої почуття за допомогою рухів та наслідуванню рухів тварин та птахів-героїв гри.

Хід гри: музична частина складається з двох музичних різнохарактерних уривків, які чергуються один за одним. Під першу музичну частину діти рухаються, наслідуючи рухи та звуки жабок, а під час другої музичної частини дитина – журавель полює на жабок – ті намагаються втекти /гра повторюється декілька разів.

«Море хвилюється»

Мета: продовжувати вдосконалювати навички виконання рухів відповідно до характеру музичного уривку та правил гри; розвивати творчу уяву та висловлювати відчуття через рух та наслідування рухів героїв гри.

Хід гри: музична частина гри складається з різнохарактерних уривків в кожному з яких дітям пропонують перетворитися на різних героїв (зайченят, лисичок ведмедиків, пташок, тощо).

